

Revista de Salt

la farga

Any XL · Núm 326 · octubre 2019

NOTICIES BREUS

El mes de juliol, la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt va exposar els treballs realitzats durant el curs pels alumnes de l'Escola de Belles Arts de Salt (EMBA). L'Exposició recollia peces de ceràmica, escultura en pedra, pintura, dibuix i restauració de mobles vells.

L'Ajuntament de Salt va iniciar el mes d'agost la concentració dels serveis bàsics d'Atenció Social en un sol espai, a l'edifici situat al carrer Àngel Guimerà 106-108. Està previst que durant el mes de setembre finalitzi aquesta redistribució del departament en un immoble que ja havia estat la seu de bona part de l'àrea.

L'Escola Universitària EUSES de Salt va acollir, el 4 de setembre, la jornada formativa del Pla Català d'Esport a l'Escola, dirigida als docents d'educació física dels centres d'ensenyament del territori. Hi van estar presents els regidors Min Cunill i Jesús Vilaplana els quals han assenyalat la importància d'aquest programa que ofereix a la mainada la pràctica esportiva.

Finalitzats els treballs de millora del carrer d'Àngel Guimerà, entre el carrer Pacheco i el passeig Marquès de Camps, amb l'ampliació de la vorera nord, igualant l'amplada amb la ja existent a la resta del carrer. En aquest tram, s'ha eliminat l'aparcament i s'hi ha col·locat enllumenat i arbrat nou. La vorera sud entre la plaça dels Colors i l'avinguda Marquès de Camps també s'ha ampliat. Els treballs han permès renovar la xarxa d'aigua potable i l'asfaltatge del carrer.

L'Ajuntament de Salt ha iniciat una campanya de millora dels espais destinats als gossos que hi ha al municipi. Reformes al pipi-can del Parc Monar, on es canvia la font actual i es posa una nova tanca perimetral, més alta i més robusta que l'actual. La voluntat és la de reformar, progressivament, els altres pipi-cans de la vila.

La 28a edició del Festival Temporada Alta torna del 6 d'octubre al 9 de desembre a Girona, Salt i altres localitats de la província. Enguany, el festival ha apostat per espectacles que conviden a la reflexió i a repensar d'on venim, on som i quins són els reptes futurs que ens hem de plantejar com a societat. En total hi haurà 96 espectacles, dels quals 28 són estrenes absolutes. Es posaran a la venda un total de 53.734 entrades per a 223 funcions repartides en vint espais de Girona, Salt i sis poblacions més.

Índex

Breus	2
Editorial	3
Entrevista	4
Converses a mitja tarda	7
Col·laboració	8
Cultura	12
Petits contes	13
Ensenyament	15
Comunitat	16
Cuidem les Mascotes	20
Cinema	21
Pessics d'art i ecologia	22
Teatre	24
Tradicions catalanes	25
Fotografia	26
Notícies	28
El temps	32
Gastronomia	33
Un Salt enrere	33
Demografia	34
Poti-poti	35

www.revistalafarga.cat
lafarga@revistalafarga.cat

El primer mitjà de transport humà va ser les dues cames. Amb l'invent de la roda van començar els problemes en el trànsit, va venir la bicicleta i els vehicles de motor, fins a l'actualitat, en què podem trobar tot tipus d'aparells que permeten desplaçar-nos sense haver de pedalar. Simplement amb un petit motor i una bateria ens transporta i, a més, alguns d'ells, els entrem dins de casa o al treball.

Tots aquests tipus d'aparells comencen a crear problemàtiques de circulació a tot Catalunya, entre ells, els vianants i els vehicles de motor o bateria degudament regulats. I no se n'escapa d'aquest problema el nostre poble, Salt. Estem parlant dels patinets i altres aparells similars que funcionen amb bateries i que ens trobem circulant per voreres i asfalt, indistintament. I és en aquest punt que tothom es pregunta, per quin lloc han de circular? El primer que hem de fer és definir què són aquests aparells.

A la Llei de Seguretat Viària trobem la definició de la Bicicleta: "Vehicle proveït de, almenys, dues rodes i propulsat exclusivament o principalment per l'energia muscular de la persona o persones que estan sobre el vehicle, en particular per mitjà de pedals. S'inclouen en aquesta definició els bicicles de pedaleig assistit (bicicleta amb motor elèctric)."

Fent la comparativa entre la bicicleta i el patinet podem observar que aquests últims tenen la mancança dels pedals, element essencial per a la mobilitat muscular de la persona, tal com defineix a la bicicleta, i per tant no entraria dins aquest grup de vehicles.

A la mateixa Llei de Seguretat Viària trobem la definició del Ciclomotor: "Vehicle de dues rodes, amb una velocitat màxima per construcció no superior a 45 km/h i amb un motor de cilindrada inferior o igual a 50 cm³, si és de combustió interna, o bé amb una potència contínua nominal màxima inferior o igual a 4 kW si és de motor elèctric."

Comparativament entre el patinet i el ciclomotor hi veiem moltes afinitats, com per exemple la velocitat i el motor elèctric. Aquí no ens demana els pedals, que sí que porten les bicicletes de pedaleig assistit.

Fins que, normativament, no es reguli i es defineixi el tipus de vehicle que pertanyen tots aquests aparells, sí que podríem dir que, per la seguretat de tots els vianants, haurien de circular per l'asfalt. Cosa que també haurien de fer moltes bicicletes que ens trobem per les voreres del nostre poble.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats i no es fa responsable del seu contingut. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència.

ANY XL NÚM 326 OCTUBRE DE 2019

EDITA: Comissió de Festes de Salt
Factoria Cultural Coma-Cros
Sant Antoni, 1. Tel. 872 212 111

COORDINADOR: Manel Oliveras

CONSELL DE REDACCIÓ:

Carme Torrent, Agnès Cabezas, Anna Clarà, Josep M. Pla, Rafel Sala, Manel Oliveras, Carme Garriga, Júlia Pujolràs, Pilar Velázquez, Roger Torramadé i Benet Boada.

MAQUETACIÓ: Setdedisseny

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

PREU: 2,00 euros

COL·LABORACIONS:

Josep Clarà, Lluís Mateu, Joan Serrat, Robert Fabregas, Jaume Prat, Xavier Cassany, Núria Heras, Pere Quero, M. Teresa Quer, Maria Plana, Caritas Salt, Escoles: Pompeu Fabra. Carme Vidal Burch de Les Cuineres de Salt, Gerard Taulé (Salt-XOM).

PORTADA I CONTRAPORTADA:

Títol: La tardor

Autor: Pere Sicília

CORRECCIÓ: CPNLP

DISTRIBUCIÓ: Roger Torramadé

ADMINISTRACIÓ: Manel Oliveras

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la col·laboració de:

Agrupament Escoltes i Guies Sant Cugat de Salt Fundat el 1959

Format pels grups de **castors i llúdrigues, de 6 a 8 anys; llops i daines, de 9 a 11; rangers i noies guia, de 12 a 14; pioners i caravel·les, de 14 a 17; i trucs, 17 a 19.**

L'agrupament participa en la vida saltenca en diferents activitats com són la barra Fira del Cistell, el Carnaval, la missa del gall, el dinar de l'Oncolliga a Sant Narcís; barraca per la Festa Major a l'era de Cal Cigarro, etc. També organitzen el Clean up de Med, que juntament amb l'agrupament de Can Tona netegen les Deveses dins una campanya europea. L'Agrupament va ser premi Tres de Març el 1992. Més informació i contacte: caudesalt@gmail.com

Els dissabtes a la tarda en molts pobles i viles -d'arreu del món!- és habitual veure noies i nois amb el seu fulard de colors anar cap al cau. Fa 60 anys, no és pas poca cosa, que aquí a Salt l'Agrupament Escoltes i Guies de Sant Cugat acompanya a joves i infants a explorar i vincular-se al seu entorn per intentar "deixar un món millor", segons el seu lema. De fet, a Catalunya els coneixem com a "escoltes" però el seu nom originari en anglès és 'scouts', que vol dir justament això, explorar. Per conèixer més aquesta entitat, la seva història i situació actual parlem amb en Pau Ventura i l'Ariadna Rebato, que formen part de l'equip d'agrupament.

-En el vostre cas concret, com us vau involucrar en l'escoltisme?

-Pau (P): Jo vaig començar quan feia 5è de primària. Els meus pares també havien estat escoltes però la veritat és que no me n'havien parlat gaire. Un dia vaig veure uns nens que anaven de campaments i vaig dir que jo també volia anar-hi! I aquest curs serà el meu 14è any. Vaig començar amb un amic de l'escola però al cap de poc ell va plegar, de manera que fas amistats més enllà del teu col·legi. De fet, abans sí que hi havia molta gent del Pompeu Fabra i del Vilagran, però això ara ja no és així. Ara hi ha molta gent també del Gegant del Rec, o de pobles dels voltants que no tenen escoltisme, com ara de Vilablareix, Mas Llunés, Aiguaviva, etc.

-Ariadna (A): En el meu cas va ser per un amic meu que hi anava. Anàvem junts a l'escola, al Pompeu Fabra, perquè érem veïns però no anàvem a la mateixa classe. De la meua classe, quan vaig començar al Cau amb 14 anys, que ja no era tan petita, no hi havia ningú. Ho vaig provar i m'hi vaig quedar.

-És una entitat que genera fidelitat, la majoria hi segueix molt de temps!

-A: No sabria dir quin motiu concret m'ha portat a ser aquí ara, però puc dir que a mi m'ha canviat la manera de veure la vida, la manera d'expressar-me, el fet d'estar en grup, jo era una persona molt més tímida abans que ara. També pel que fa al sentiment del poble, el tens més fort.

-P: Sí, perquè cada any és diferent, passes per diferents grups, i d'alguna manera vols retornar tot el que has rebut quan eres nen. En ser un moviment voluntari, si els més

grans pleguessin, els més petits quedarien sense caps, per tant es necessita aquest relleu. Anar cremant etapes dins l'agrupament.

-A: Intentes transmetre el que tu vas rebre en el seu moment.

-P: A més tenim la sort que l'entitat de la qual formem part a nivell català, té una escola de formació pròpia feta per voluntaris de manera que ens podem treure el títol de monitor i director de lleure. Hi ha d'haver més o menys la meitat dels caps de l'agrupament amb títol. I si supera els 25, llavors hi ha d'haver un director.

-L'activitat és bàsicament els dissabtes. Quanta gent hi ha al cau ara mateix?

-P: Sí, els dissabtes de 4 a 6,30 al Mas Llorens. Després el que intentem és fer un parell de sortides per trimestre i els campaments a l'estiu, que depèn de cada unitat pot ser d'uns cinc dies, pels més petits de 6 a 8 anys, o en canvi els pioners, de 14 a 17 anys, aquest any han estat fora 12 dies a Aragó.

Per aquest curs hi ha apuntats 85 infants i joves i 22 caps i queles. Va una mica a cicles. Sempre intentem que cada grup sigui equilibrat, que no tinguem 20 per una franja d'edat i 3 en una altra, si no queda molt descompensat.

-Comentàveu que formeu part d'una institució a nivell de Catalunya?

-P: Aquí a Catalunya hi ha tres entitats que es dediquen a l'escoltisme, deixant de banda els Maristes que funcionen a part. Són els Escoltes Catalans, Acció Escolta i la més gran on som nosaltres que és Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, que inclou 144 agrupaments i més de 13.000

infants i joves. Les condicions per formar part d'aquesta entitat és que l'agrupament ha de ser mixta, que els caps han de ser voluntaris i no cobrar, i poca cosa més. L'entitat s'organitza per demarcacions i pel que fa a la província de Girona, els que tenim càrrecs a l'equip d'agrupament, ens reunim un cop al mes sobretot per veure les línies pedagògiques, objectius, temes de normativa que cada vegada són més estrictes i s'han de complir per les sortides, etc. Fa un parell d'anys a Tàrraga ens vam trobar les tres entitats, érem com 15.000 escoltes, va ser impressionant.

-Quines són aquestes línies pedagògiques que uneixen els diferents agrupaments?

-P: Bàsicament als caus, el que ens diferencia dels altres moviments juvenils, seria la pedagogia per projecte. Darrerament això s'ha anat incorporant a les escoles, però els caus ho han fet sempre això de treballar per projectes. És a dir que cada grup decideix què vol fer durant el curs, es fa una pluja d'idees, tria el projecte que vol fer, i es treballa en petits grups per fomentar l'autonomia. Per posar un exemple, l'any passat un grup de joves tenia interès a gravar una pel·lícula, doncs tot el treball es va basar a fer activitats per assolir aquest objectiu.

-Això de la normativa que comentàveu abans sí que deu haver canviat amb els anys.

-P: Sí, moltes activitats que nosaltres vam viure de petits, ara mateix no es podrien fer. Fa un temps va canviar el Decret de Joventut de la Generalitat i es va endurir més. Per anar de campaments, per exemple, hem d'omplir uns dossiers molt extensos i necessitem signatures dels pares i permisos per segons quines activitats. Si has de dur joves en cotxe particular, també necessites les signatures dels pares cada vegada. Abans potser dedicaves més temps a preparar una activitat i quasi tot el temps invertit era en relació a pedagogia o jocs, en canvi ara has de dedicar més temps a temes logístics o de permisos.

-60 aniversari!, és una xifra remarcable. Quines activitats fareu per celebrar-ho?

-P: Vam encetar amb el pregó per la Festa Major el juliol passat. D'aquí poc organitzarem l'assemblea de la demarcació amb tots els caps i queles de la província que vindran aquí Salt el cap de setmana del 16 de novembre, cap a 300 persones. Després també tenim pensat organitzar una cercavila amb diferents entitats del poble. Tam-

bé farem un àpat de germanor amb tota la gent que ha passat per l'agrupament, i segurament també pintarem un mural participatiu.

-A: Pel pregó vam escriure un manifest conjuntament que després també es va llegir entre tots. Un representant de cada unitat va llegir-ne un fragment, des dels més petits als més grans. Parlàvem de diferents temes que toca l'escoltisme i també del poble en general. Parlant una mica del que fem com a agrupament i també com participem de la societat com a escoltes.

-P: Volia ser un manifest crític de la societat aplicant els valors de l'escoltisme i basant-nos sobretot en Salt. I com ens agradaria transformar la societat a través dels nostres valors i la nostra manera de pensar i fent una crida a la societat perquè tothom se sumi a l'escoltisme, que tothom participi, que entre tots podem fer un moment millor de com l'hem deixat, que és el lema del cau.

-A Salt tenim dos caus. Com neix el cau de Can Tona i quines vinculacions hi teniu?

-A: El cau de Can Tona és el quart curs que funciona, es troben al Som Salt i al Mas Mota. Aquest va néixer perquè hi havia uns quants caps que portaven molt temps a l'agrupament i veien que la realitat de Salt no quedava ben reflectida en l'agrupament, tot i intentar-ho fent diferents projectes d'inclusió i integració, però costava una mica. A més, tenint en compte el volum de població que tenia Salt, van pensar que no era mala idea proposar fer un nou agrupament. Tot i les dificultats que té això perquè necessites caps, la implicació de les famílies des de zero, promocionar l'escoltisme... a banda dels temes logístics.

-P: També té una vinculació amb el Juguem? Tota aquesta gent treballava a aquest projecte i veien que si algun dia aquest deixava d'existir, feia falta buscar una manera que tota aquesta mainada quedés recollida. També formen part de Minyons, i fem reunions conjuntes, com a mínim una al trimestre, i hi ha diferents unitats que comparteixen algun cau, el fan junts, per conèixer-se, etc.

-A: També compartim criteris alhora de fer les preinscripcions per mirar que els caus siguin més equilibrats pel que fa a la ubicació geogràfica on viuen aquestes persones, etc. per mirar que es barregi més la població.

-Quin és el procés perquè un jove pugui entrar a l'agrupament?

-P: Entrar és molt fàcil, bàsicament tenir ganes i tenir un cert compromís. Es paga una matrícula al principi de curs,

Entrevista a Agrupament Escoltes i Guies Sant Cugat de Salt

que si hi ha més d'un germà, queda reduïda, i bàsicament és per pagar l'assegurança. I cada trimestre es paga una petita quota que inclou tots els caus, tot el material que fem servir i les dues excursions de cada trimestre.

-Se us reconeix de seguida pel fular. Sabeu d'on ve això del mocador?

-A: és internacional, oi?

-P: Sí, cada agrupament té el seu fular que sol tenir un, dos o tres colors que l'identifiquen. El nostre, per exemple, és blanc i negre, i el de Can Tona compartim el negre però ells tenen el verd. És el que ens distingeix de la resta d'agrupaments. El moviment escolta el va crear un exmilitar britànic, en Robert Baden-Powell, per tant suposo que ve una mica de l'uniforme tipus militar que devia haver-hi al principi i del que en va quedar només el mocador.

-A: També hi ha una camisa diferent per cada unitat, segons la franja d'edat és un color de camisa diferent, això sí que ho compartim amb tots els agrupaments de Minyons.

-Els orígens de l'agrupament estan vinculats a la rectoria, quin vincle hi ha actualment?

-P: La nostra entitat, en teoria, és catòlica, tot i que molt poca gent és practicant, sí que segueix havent-hi molts agrupaments que es troben encara en dependències de l'església i en depenen moltes vegades. Un altre tema és la representació de la nostra entitat en l'àmbit mundial, Catalunya té representació mundial, però si deixéssim de ser catòlics, perdríem la representació internacional.

-Després de passar per diferents espais, ara el lloc de trobada és al Mas Llorens.

-P: El nostre agrupament sempre ha estat bastant nòmada, ha passat per diferents llocs de Salt, podem dir que hem estat una mica "maltractats", que ningú ens acabava de voler tot i la tasca que fèiem... per això ens hem hagut de moure tant. També perquè quan va començar no era el volum d'ara, que ens trobem unes 100 persones cada dissabte. En aquests moments tenim alguns caus al Mas Llorens, altres al Centre de Recursos de la Gent Gran, als coberts de la part de darrere. I des de fa un parell d'anys també utilitzem un dels locals del mateix centre, que ens deixen pels dissabtes a la tarda. La ubicació ens va molt bé perquè tenim la plaça davant, les Deveses a prop, el

pati del centre de la gent gran, etc.

-És un bon moment per l'escoltisme?

-P: L'escoltisme no ha tingut mai hores baixes, és el moviment infantil i juvenil més important del planeta, són 60 milions de joves que hi participen en tot el món. I pel que fa al nostre agrupament, ara tenim la sort que té bona salut.

-Un factor interessant de l'escoltisme és el de fer a l'infant més autònom. Això heu notat canvis generacionals?

-A: Potser una mica... Ara el temps lliure dels nens i nenes s'ocupa fent altres coses que no es feien abans: les noves tecnologies, les xarxes socials, etc. Una ranger segurament abans no sabia què era un mòbil i ara tenen perfil a Instagram o a altres xarxes. Ha canviat la manera com passen el temps lliure i jo crec que les famílies ara pateixen més que abans perquè els nens fan altres coses, i potser això ha afectat una mica a la seva autonomia. Però els nens que vénen al cau ho tenen molt clar que quan arriben aquí desconnecten del mòbil.

-No és una tragèdia si al campament no hi ha cobertura?

-A: Doncs no! Aquest any ho he vist als campaments, els més grans no portaven ni mòbil. Potser els dies de cada dia no ho tenen tan clar, però quan arriben aquí sí. Tenen clar que això és una altra cosa, és paral·lel.

-P: ho tenen bastant interioritzat que aquí no poden estar pel mòbil. Potser va ser més al principi, la novetat, jo recordo els nostres caps que quan arribaven duïen una caixa i ens feien deixar els telèfons mòbils a dins en entrar i fins al final del cau.

-Al llarg de la vostra experiència, quin és el record més especial que teniu de l'agrupament?

-P: No et sabria dir un moment concret, però penso que els campaments és el més especial, són la culminació del curs, quan convius més amb l'altra gent, marxar fora o aconseguir grans cims amb la resta de companys i gaudir des de dalt de tot el recorregut...

-A: Sí, jo també diria que el que més recordes són els campaments. Estiguis com estiguis, passi el que passi, els campaments ho solucionen tot!

Agnès Cabezas Horno

converses a mitja tarda

La visita
'free tours'

Què, cap a on has anat aquest estiu?
-Doncs aquest any hem anat a Polònia. D'aquest país no t'explicaré ni la seva història, ni la tristesa dels camps de concentració... Tot això, buscant pel Google ja ho descobreixes. Prefereixo contar les anècdotes divertides que em vaig trobar pel camí, perquè la vida quotidiana ja en té prou de maldecaps.
-Sí, tens tota la raó. -El cambrer ens demana què volem prendre. -Un parell de cerveses ben fresques, si us plau. Que aquesta calor ens està asfixiant.
- Saps, quan vam estar a Cracòvia vam contractar un *free tour* (són tours de mig dia per visitar una part de la ciutat i al final cada persona dóna la quantitat de diners que considera oportú). Cada cop que agafes un tour d'aquests et trobes amb tota mena de gent que visiten la ciutat i provenen de totes les regions d'Espanya, ja que les explicacions són en castellà. Aquesta vegada, ens vàrem trobar amb una dona del sud d'Espanya, tota arreglada ella, que anava seguint amb penes i treballs les informacions del guia. A la mitja part de la visita, el guia dóna un temps de repòs per anar a prendre un cafè o un refresc. La senyora, amb el ventall a la mà, em mira, aixecant el seu dit petit i ensenyant els altres

quatre, on ja no cabien més anells, com si em conegués de tota la vida diu: "Ay, que cansaíta estoy. Esta mañana abemos ido al campo este de concentración y ahora esta ruta que me etá matando"

- Pero esto que habéis hecho es mucho, no me extraña que estés cansada.

- Cansaaaá??
Cansá e poco. Es que voy con mis hijos y con mis ni-

etos y que hay que hazer? Pues seguil-los, no? Ea. *Tos los años vamos de vacaciones juntos, el año pasao fuimos a Turquía, no quieras tú sabé lo que vimo, vimo hasta Pompeia...*

(A mi m'estranya que veiessin Pompeia, perquè les ruïnes d'aquesta ciutat bíblica són a Nàpols, Itàlia. Però amb lo llençada que anava la dona explicant els llocs on havia estat, qualsevol li portava la contrària!)... I ella seguia explicant:

-Allí, en Pompeia, tooo lleno de piedras, to destroza, si allí no hay na gueno! y con una caló que nos achicharramos vivos! Al volver al pueblo me pregunta la vecina, que habeis visto?. Yo le contesto: -Ai, mi arma, que qué hemos visto? Lo habemos visto toooo.

-Has visto la mezquita Azul? -Pues claro que la he visto, y la verde y la de toos los colore... si te digo que lo he visto to. -Y la Santa sofia? -Pues claro que la he visto. To lo que tu me preguntes yo lo he visto. No haciamo más que ir de un lado pa otro, pa cá y pa llá... loca, mis hijos me tenían loca. Y ahora aquí, que si el campo de concentración ese, que si el otro, que si el museo de la penicula esa que el hombre salva a no sé cuantos judíos...

-El de Schindler?

-Si. Ese, el del nombre ese tan raro.

-Que si la capital, y el pueblo ese, que ya no macuerdo de como se llama... mira, sabes lo que te digo? Que a mi me gusta más la playa. Tu vas en un hotel, de estos que te ponen la pulserita y está to el día que si la piscina, que si la siesta, tomando toas las comidas que quieras. Que si el espaá... y a luego por la noche, te duchas i te pones tus ropas limpias y tus joyas y a cenar y a luego a tomar algo. Eso sí que es vida, eso sí que son vacaciones. Pero ahora a mis hijos se les da por saber cosas de la historia, sabeh?... Historia? Les voy a explicar un día yo la mía de historia, y van a necessitá una enciclopedia toa entera pa escribirla. Que estoy hasta los mismísimos de tanto correr.

I és que la vida del turista és molt dura! Amb lo bé que s'està a casa quan tothom se'n va. La tranquil·litat, la pau, el teu sofà, el teu bany, el teu llit, això sí que no té preu, això sí que és un bon *free tour*.

JúliaPujolràs Casadevall

assessoria casellas
gestió i assessorament fiscal

GESTIÓ I ASSESSORAMENT
FISCAL

Carrer Major, 297 baixos

17190 SALT

Tel. 972 234 155

Fax 972 245 956

ramosburch@economistes.com

GENERALI
Assegurances

Llibertat

Rellegint en les meves notes he trobat una frase senzilla de Mahatma Gandhi, del qual ens recordem, malauradament, per simples proverbis o com un rostre a transferir a una paret o un adhesiu. Val a dir que hi ha un seguit de personatges històrics que han deixat les facultats i els llibres i se'ls enganxa en samarretes de màniga curta. Suposo que bona part de les persones que els llueixen al pit no té la més remota idea de qui són i, sincerament, és un exemple clar d'un tipus d'evolució social: el pas estúpid de la revolució de les idees a la moda juvenil capitalista. Però bé, deixem aquest tema per un altre moment i retornem a la frase en qüestió:

"No se'ns atorgarà la llibertat externa més enllà de la mesura en la qual haguem sabut, en un moment determinat, desenvolupar la nostra llibertat interna".

Sortim al carrer a defensar la llibertat, cantem cançons amb una guitarra que ningú acaba de saber tocar, comentem a les xarxes socials les imatges que anhelen la llibertat d'alguna societat en guerra i preguem des de la distància digital pels crims humans i naturals. Aquest ús de la llibertat i les idees comença i acaba prement un botonet al mòbil o a l'ordinador. I el més estrany de tot: quan una persona fa un discurs èpic, el més important és fer-li una foto, gravar-lo en vídeo, però algú l'escolta amb atenció? Jo seria incapaç de pronunciar un discurs amb gent sense rostre, el qual ha estat substituït per aparells electrònics.

La llibertat comença per ser lliure. Ens acostumem a dir llibertat, però no actuem d'acord amb el seu significat. En la nostra societat pensar diferent és un crim; ser diferent, un desastre, i actuar segons els teus propis criteris, un drama. La llibertat no és ni uniforme, la llibertat no ha estat dictada ni amassada per un forner de mans carregades de durícies sense llimar. Confonem la pertinència als moviments socials o als règims establerts amb l'exercici de la llibertat, i és un greu error. Una societat contemporània que no disposa d'homes i dones lliurepensadors és quelcom diferent: una reunió, una trobada, una agrupació d'éssers de la mateixa espècie.

El parc i els seus jardins

Un diumenge a mitja tarda, la llum del sol amb forma de raig s'obria camí en aquell parc, entremig dels arbres i les flors dels seus jardins, per il·luminar tot el que hi havia al voltant. Un raig que lluïa i brillava en aquell dia tan clar i net.

Tot passejant tranquil·lament, contemplant els arbres i les flors acabades de plantar, amb el seu color groc brillant com el mateix sol, es respirava un aire net i fresc. Asseguts en un banc, creuàrem la mirada, un somriure, i sense dir-nos una paraula, només escoltant el cant dels ocells, que anaven saltant d'un arbre a l'altre, ja sabíem que el dia havia anat d'allò més bé. Però es feia tard, havíem de tornar cap a casa. De sobte, de lluny, el so del flabiol de l'orquestra dóna l'avís que comença una sardana, les cames hi van soles per poder ballar, en pocs moments s'omple de gent formant

La llibertat social o d'una comunitat només serà una conseqüència de la llibertat individual. És a dir, quan fem ús de la introspecció, quan respectem els silencis que pensen, quan utilitzem la capacitat de crítica, quan fem del respecte, de la senzillesa i la humilitat els punxals amb els quals reivindicarem una vida justa i plena, només llavors ens podrem aixecar i començar el camí que ens ha de portar més enllà de les fronteres, de les aparences, dels discursos, de les banderes, de les manipulacions dels governants.

Si la humanitat només se sent empesa pel discurs d'un home a la televisió, erigit "per la gràcia" d'un déu no reconegut, per una sang blava endogàmica i corrupta o per un altre home que empeny els seus amb els sentiments d'una batalla perduda fa segles, ja ens podem donar per vençuts. Això no és la lluita per la llibertat, és una altra cosa que no sé acabar de definir.

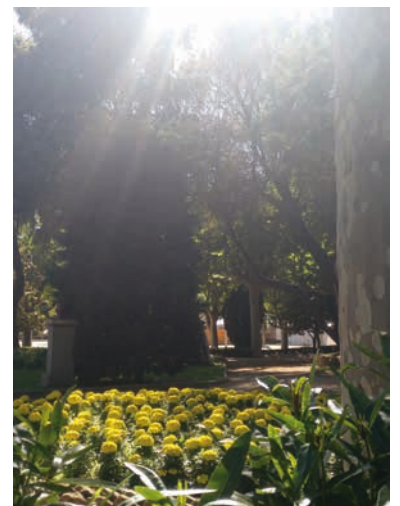
M'importa la meua llibertat profunda i lliure, la resta ja vindrà:

Tant m'és el ferrocarril...
Mai no he aconseguit
de veure on s'acaba.
Omple algunes comalades,
i fa de seient per a les orenetes,
i fa que la sorra rebuï
i s'enfilin els esbarzers.

Robert Fàbregas

una rotllana, donant encara més color i vida a totes les flors que hi havia en aquells jardins, i alegrament comencem a puntejar fins a arribar a cridar un Visca! El raig del sol encara entrava per entremig dels arbres, regalant l'última claror del dia a aquelles flors d'un racó d'aquells jardins, que amb el seu color groc sortien de la terra buscant una merescuda Llibertat!

M. Teresa Quer Coma

Tallers, cursos, sortides, representacions, xerrades ... per triar i remenar!

Setembre, final d'estiu, temps de tornada, de recomençar allò que havíem interromput, la 'rentrée', que en diuen els nostres veïns francesos. Els petits i el jovent ja són en dansa i els més grans ja deuen haver omplert també la seva agenda amb projectes i activitats. Per qui vagi un xic despistat, us direm que a Salt hi ha una oferta prou àmplia d'oci i de cursos per fer al llarg de l'any.

La tècnica de Gent Gran, la Montse Casademont, ens recorda que qui hi tingui interès pot adreçar-se al Centre de Recursos de la Gent Gran, a la plaça de la Vila, que funciona com a punt d'informació i assessorament sènior. Aquí us faran cinc cèntims d'on adreçar-vos segons les vostres preferències.

Us fem un resum del que s'ofereix al municipi en espais públics:

Centre de Recursos

Activitats mensuals: tallers, xerrades i sortides.
 Activitats trimestrals: alfabetització, taller de teatre, de memòria, Qi Gong, gimnàstica xinesa.
 Activitats fixes: treballs manuals, entreteniments de memòria, taller de fisioteràpia i espai de trobada de Patchwork.

Casal de jubilats

Petanca, representacions de teatre, audicions de sardanes, playback, ball, xerrades i sortides.

Casal Salt - Les Bernardes

Salut i qualitat de vida: memòria, meditació, reiki, pilates i ioga.

Cos i moviment: gimnàstica suau, activem el cor, coreografia esportiva, ball de festa major, sardanes, sevillanes, ball en línia i dissabtes de ball.

Foto: Centre de Recursos Gent Gran

Arts escèniques i musicals: gòspel, cançons de taverna, playback, tarda musical i tarda de teatre.

Treballs manuals i labors: treballs manuals nadalencs, aprendre a cosir, vestits de paper, puntes de coixí i Patchwork

Noves tecnologies: trà-

mits per internet, preparar sortides i imatges per a recordar.

També s'hi fan campionats de jocs de taula, escacs i cinefòrum.

Les Bernardes

Idiomes: llengua anglesa, francesa i alemanya
 Salut: ioga, gimnàstica de manteniment, balance, acció i silenci, abdominals hipopressius i estiraments. Activitat física i salut per a persones amb fibromiàlgia.

Tallers: de dibuix, pintura i modelatge, literatura i escultura i teatre.

UNED Sènior, majors de 50 anys (Coma i Cros)

Cursos quadrimestrals: English everybody, noves tecnologies i l'ètica i la felicitat.

EMBA (Escola de Belles Arts, mas Llorenç): dibuix i pintura, ceràmica, escultura i talla de pedra, restauració de mobles i objectes antics i reinventar i recrear els teus mobles i bonsai.

Ateneu popular Coma i Cros: ioga, dansa, taller de construcció de joguines de fusta i concerts.

Biblioteca lu Bohigas: clubs de lectura, presentacions de llibres i exposicions.

Punt Òmnia (Hotel d'Entitats): noves tecnologies, alfabetització digital i informàtica bàsica.

Punt de voluntariat mas Mota: deriven els voluntaris, segons els seus interessos, cap a entitats acollidores i treballen en projectes de suport a infància, joves, adults, dona, gent gran i àmbit lingüístic.

Pavelló: gimnàstica de manteniment.

UFEC, piscina coberta: aigua gim i espining. L'espai és públic però la gestió és privada. Tenen una quota especial per a majors de 65 anys.

Ja veieu que el ventall és ampli i divers i segur que trobareu alguna cosa que us faci el pes, tant si us voleu continuar formant, fer una activitat física o si voleu ajudar com a voluntaris. Moltes de les propostes són gratuïtes, en d'altres es paga el material o es fa un preu simbòlic. Cal afegir, a més, l'oferta privada, si s'adapta millor a les vostres necessitats: arts plàstiques, taitxí, ... En algunes ja no hi sereu a temps perquè ja ha acabat el període d'inscripció. Pel curs vinent, recordeu que al setembre és quan tot torna a començar. Animeu-vos i som-hi!

Pilar Velázquez

Farmàcia
 PLAÇA DELS PEIXOS
 EL TEU CENTRE DE SALUT

Horari:
 Dill-Div. 9:00 a 13:30 | 16:30 a 20
 Diss. 9:00 a 13:30

Adreça: C/ Esteve Vila, 1 - 17190 Salt, Girona
Tel.: 972 97 83 76
Mail: farmaciadelspeixos@gmail.com
Web: farmaciadelspeixos.cat

Arqueologia d'espardenya: La placa d'anivellació de l'estació del Tren d'Olot

Record del primer mapa topogràfic d'Espanya

El 15 de juliol de 1969, cinc dies abans que l'home trepitgés la Lluna, el popular Tren d'Olot va fer el seu darrer viatge. Integrat dins els anomenats ferrocarrils de via estreta, havia començat la seva singladura el 13 de novembre de 1895 amb la inauguració del tram comprès entre Salt i Amer, però hagué d'esperar fins al 14 de novembre de 1911 a fer el seu recorregut complet entre Girona i Olot. La seva va ser una història de dificultats i superacions que desembocà en un trist i dràstic final degut als seus mals resultats econòmics i a la creixent competència del transport per carretera. Com a record d'aquells temps passats, a Salt, només ens queda l'estació del Veïnat, avui reconvertida en un punt d'informació juvenil (Estació Jove), amb un curiós element ornamental situat en la façana sud: una gran placa metàl·lica ovalada on s'indica l'altitud sobre el nivell del mar en aquest lloc.

Placa d'anivellació de l'estació del Veïnat de Salt

Aquestes plaques tenen el seu reulat origen l'any 1856 quan el llavors govern espanyol veié la necessitat d'elaborar el mapa topogràfic de tota la geografia espanyola. El projecte però, no va agafar l'embranchida necessària fins a l'any 1870 amb la creació del Instituto Geográfico y Estadístico. Malgrat tot, degut a la magnitud del projecte, aquest no es materialitzaria del tot fins a l'any 1966. Cent deu anys després!

Per a tal feina de precisió es van seguir, majoritàriament, els traçats de les vies de comunicació, carreteres i línies de ferrocarril, existents a l'època. Les plaques ovalades, la majoria col·locades entre els anys 1871 i 1925, senyalaven la presència d'una altra senyal d'anivellació consistent en uns simples claus de bronze, alguns d'ells amb unes inicials i un número d'ordre gravat a la cabota, col·locats en el lloc precís, paret o terra depenent d'on toqués.

En totes aquestes plaques també hi destaca una frase lapidària a sota mateix del número que indica l'altitud: "Altura sobre el nivel medio del Mediterráneo en Alicante". Aquesta màxima es deu al fet que, a Espanya, es va

Fulla 333 del Mapa Topogràfic Nacional (MTN50 1915-1960) procedent del Centro de Descargas del Centro Nacional de Información Geográfica (<http://centrodedescargas.cnig.es>)

escollir Alacant com a punt de referència pel fet que les fluctuacions de la marea terrestre – diferència entre la baixamar i la plenamar – era de tan sols uns 20 cm, la més petita de tota la península Ibèrica. Concretament, el punt 0 es localitzava a pocs metres de l'ajuntament alacantí, al costat de les escalinates del port esportiu. Repartides per tota Espanya, es van arribar a posar més de 2.000 d'aquestes plaques. Avui, quan no passen totalment desapercebudes, les plaques d'anivellació només són un simple record de quan les coses es feien "a poc a poc i amb bona lletra".

Curiositat: De les 1.106 fulles escala 1:50.000 de què consta el Mapa Topogràfic Nacional, el poble de Salt estava enclavat a la fulla número 333 – Santa Coloma de Farners.

Jaume Prat i Pons

Detall del poble de Salt a la fulla 333-Santa Coloma de Farners del Mapa Topogràfic Nacional (MTN50 1915-1960). Aquesta, datada en origen l'any 1928, va ser "modernitzada" per el Servicio Geográfico del Ejército l'any 1950, segons es diu en una inscripció afegida.

El ball que fa funcionar el món és el ball dels electrons: el corrent elèctric. És el descobriment més important que ha fet la Humanitat després de l'agricultura.

Cal només imaginar com seria un dia sense cap mena de corrent elèctric: ni endolls, ni piles, ni bateries. No tindriem ni llum a la nit, ni neveres, ni teles, ni ràdios, ni telèfons fixos, ni mòbils, ni ordinadors, ni tocadiscos, ni ascensors, ni cuines elèctriques, ni ventiladors, ni rentadores, ni rentavaixelles, ni assecadors, ni aire condicionat, ni calefacció, perquè, encara que sigui de gas, porta regulador elèctric... No funcionarien les clíniques, ni els hospitals, ni els cotxes, ni els autobusos, ni els trens, ni els avions, ni els bancs... Les botigues no podrien cobrar, ni fer factures, ni potser obrir la porta... Una situació força caòtica, no? Doncs aquesta era la situació del món no fa gaire més d'un segle.

Imaginem com era aleshores la vida d'un poble, per exemple Salt: la foscor i el silenci dins les cases en les llargues nits d'hivern, sense ràdio ni televisió, il·luminades solament per la llum vacil·lant de la llar de foc i d'alguna espelma (poques, perquè eren cares) o d'algun llum d'oli, i la negror absoluta dels carrers els dies sense lluna...

És curiós que tota aquesta revolució en la vida humana que ha portat el corrent elèctric es basa en una cosa molt senzilla: en una propietat que tenen els metalls (i també el grafit). Sabem que la matèria està formada per àtoms i que cada àtom consta d'un nucli i al seu voltant un conjunt d'electrons retinguts per la força atractiva del nucli. Doncs bé, els àtoms dels metalls tenen alguns electrons una mica "fluixos", poc retinguts pel nucli, que poden saltar fàcilment als àtoms veïns. De manera que en un tros de metall hi ha sempre un conjunt d'electrons saltant d'àtom en àtom formant així una mena de núvol d'electrons deslocalitzats dins del metall.

Gràcies a això, si amb el metall fem un circuit i aconseguim que aquests electrons deslocalitzats saltin i es moguin tots en un mateix sentit obtindrem un corrent d'electrons dins el circuit, o sigui, un corrent elèctric. És el que passa connectant els extrems del circuit metàl·lic a una pila o bateria. En el pol negatiu de la pila o bateria hi ha una substància que per reaccionar químicament els seus àtoms han de perdre electrons, mentre que en el positiu n'hi ha una altra que per reacci-

onar els seus àtoms necessiten captar electrons. Les dues reaccions tenen lloc al mateix ritme gràcies al núvol d'electrons deslocalitzats del metall que dona electrons al costat on en fan falta i n'absorbeix del costat on en sobren. Es forma així en el circuit un corrent d'electrons movent-se del pol (-) al pol (+) de la pila o bateria. Se'n diu un corrent continu. Encara que el circuit resti quiet dintre seu hi ha moviment, hi ha energia, i per tant pot donar calor, llum, moure motors, etc.

Però el corrent elèctric que ens envien les companyies, el corrent altern, que tenim disponible als endolls de les cases, no és així. De fet no hi ha un corrent d'electrons, sinó una oscil·lació, un moviment de vaivé, una mena de ball dels electrons. Les centrals elèctriques disposen d'uns grans alternadors basats en un electroimant que gira veloçment prop de bobines de fil conductor unides formant un circuit. El gir d'aquest electroimant fa oscil·lar al mateix ritme els electrons de tot el circuit. D'això se'n diu corrent altern. Per tant en tots els circuits connectats al corrent altern, en tots els aparells elèctrics que tenim a casa, els electrons no hi circulen, solament oscil·len, "ballen" i aquest ball, que és moviment, energia, és el que mou la nostra societat, el que permet la nostra manera de viure. Es tracta d'un ball que té un ritme frenètic: a Europa la freqüència és de 50 oscil·lacions per segon (50 hertz), i als EEUU de 60.

Crec que en el futur, per molts descobriments que es facin, l'energia elèctrica no passarà mai de moda. Perquè és una energia neta, que no deixa residus ni contamina, que no necessita camions ni vaixells per transportar-la, sinó que viatja sola pels cables i que es pot transformar fàcilment i còmodament en altres formes d'energia. Cal només connectar-li aparells per poder tenir immediatament calor, fred, llum, moviment de màquines, sons, imatges, reaccions químiques... I crec que en el futur el seu us encara augmentarà. Per exemple els cotxes hauran de ser tots elèctrics si volem poder viure i respirar en les grans ciutats.

I el que resulta més prometedor de l'energia elèctrica és que es pot obtenir per procediments totalment nets, simplement a partir del vent o de la llum del sol, sense deixar residus radioactius, ni cremar combustibles fòssils que deixen residus tòxics i gas carbònic, el causant del canvi climàtic. Si ara no es fa amb més extensió és sobretot per interessos econòmics o també per un ecologisme mal entès sobre l'estètica dels paisatges. Però penso que ja ens hi acostumarem a trobar bonics els grans molins eòlics, com ens hem acostumat a la bellesa dels castells al cim de les muntanyes, dels ponts sobre els rius i dels gratacels de les grans ciutats.

Però el que resulta ara escandalós i vergonyós és que en ple segle XXI hi hagi entre nosaltres famílies que per no poder pagar el rebut elèctric hagin de viure com en el segle XIX. L'administració hi té molt a fer i nosaltres molt a pressionar perquè es faci.

Joan Serrat

El nom de passeig d'Olot, l'artèria de circulació de vehicles més important que avui travessa Santa Eugènia, ve donat pel fet que el seu traçat segueix el de la via de l'antiga línia de ferrocarril Olot-Girona, popularment coneguda com la del Tren d'Olot, que funcionà entre els anys 1895 i 1969. Curiosament, dins el terme municipal de Santa Eugènia de Ter mai existí cap parada ni baixador, els eugenienços havien de baixar del tren en marxa aprofitant la seva poca velocitat o esperar-se a arribar a les estacions més properes, la del Veïnat de Salt o la de Girona, i fer o desfer la resta del camí a peu.

Diuen les cròniques que el Tren d'Olot va fer el seu darrer viatge la nit del 15 de juliol de l'any 1969, pocs dies abans que l'home conquerís la Lluna. Un llarguíssim xiulet en mig d'un impressionant silenci va precedir l'últim recorregut de l'entranyable carrilet setanta-quatre anys després d'haver-se posat en marxa. La poca inversió econòmica que s'hi havia fet durant els darrers anys de funcionament i l'aparició dels primers autobusos de línia -més ràpids i, sobretot, més còmodes- van significar la desaparició d'aquesta popular línia de ferrocarril de via estreta (la via només tenia 1 metre d'ampla). D'un dia per l'altre tot va quedar abandonat a la seva sort: els raïls, els baixadors, les estacions, els tallers... En poc més d'un mes va desaparèixer tot el material i només quedaren les quatre parets de les estacions i el tram de via que travessava els termes municipals de Santa Eugènia i Salt, ja que, al no posar-se d'acord els respectius consistoris amb la companyia propietària, encara tardaren cinc anys a ser retirats definitivament.

I és en aquest tram de via on, durant els anys en què va estar abandonat a la seva sort com a testimoni d'un passat proper, van tenir lloc una sèrie d'enigmàtics fets. Molts van ser els veïns de cases properes als raïls que afirmaven haver tomat a sentir l'inconfusible llarg xiulet de la màquina de tren pels voltants de la mitjanit, la mateixa hora en què havia passat en el seu darrer trajecte fins a Olot. Fins i tot, més d'un afirmava que l'havia tomat a veure passar per la llavors descurada via, ... Amb vagons i tot!

Com que, amb el temps, cada vegada eren més els veïns que asseguraven haver escoltat o vist passar l'antic carrilet per aquell tram de via abandonat, la Guàrdia Civil decidí investigar l'assumpte. El caporal Martín, llavors cap de la Benemèrita a la veïna població de Salt, manà a dos dels seus agents de fer guàrdia, les nits que fessin falta, tot passejant amunt i avall de la vella via per tal de poder esbrinar l'origen d'aquell misteri. Malgrat que el caporal, home de raonament pla i poques conviccions, va tenir molt clar des del principi que allò no eren més que "tonterías", invencions d'uns quants veïns suggestionats amb el record de tants anys d'escoltar i veure passar el tren molt a prop de casa seva, va voler investigar-ho, ... "el deber es el deber", va dir als seus subordinats.

Així van anar passant dies i dies en què, cada nit, una parella de la Guàrdia Civil, amb tricorní al cap i fusell al muscle, patrullaren per les vies sense obtenir el més mínim resultat. Al cap d'un mes, el caporal Martín va decidir que ja n'hi havia prou del tema i va donar per acabada aquella inusual investigació. En el seu informe intern sobre aquells fets relacionats amb un "tren fantasma" hi feu constar un simple i

El Tren d'Olot surt quan vol i arriba quan pot. (Dita popular)

concís "Mamarrachadas".

Però, anys després, durant la nit del dia 15 de juliol de 1974, just quan es complia el cinquè aniversari del llastimós darrer viatge del Tren d'Olot, va succeir un fet que trasbalsà tot el poble. Cap a la mitjanit, tot el poble de Santa Eugènia va poder escoltar el potent, llarguíssim i inquietant xiulet d'una antiga màquina de tren a vapor i, a més, els veïns més propers als raïls, van poder veure també com un fantasmagòric comboi format per una màquina sense maquinista i quatre desballestats i desèrtics vagons de fusta circulava per les antigues i abandonades vies amb totes les llums apagades. I encara més. Quan el carrilet fantasma hagué passat, un dels incrèduls testimonis d'aquell inexplicable fet, en Jepet de Can Barrina, va observar que al costat de la via hi havia quelcom que semblava el cos d'una persona estirada a terra, ... Però sense les cames.

En Jepet de Can Barrina, tot demanant ajuda a crits, va córrer com un boig per intentar socórrer aquell desgraciat que restava, inconscient i amarat de sang, al costat mateix dels raïls sense que hi hagués cap rastre de les seves cames. En pocs minuts, una munió de gent va rodejar-los mentre es començava a escoltar, cada cop més propera, la sirena d'una ambulància. Tothom coneixia aquell home a qui li faltaven les cames: era en Pere Sabater.

Quinze dies més tard, quan en Pere "Sabater" recuperà la consciència a la llavors Residència Sanitària, amb prou feines va poder explicar què li havia passat. Només va relatar que aquella nit havia sortit a fer un tomb per parar la fresca, que, sense pensar-s'ho, havia començat a caminar per sobre les antigues vies del Tren d'Olot, que li havia semblat sentir el xiulet d'un tren i que ... No recordava res més.

.....

Quan jo era petit, tot sovint la meua àvia em feia portar sabates a arreglar a Can Pere "Sabater" del carrer del Mig, un home entrat a la seixantena, amb un cap i un cos molt grans, cabells blancs reclenxinats amb brillantina, una greu i característica veu, ... I les dues cames de fusta. Cada vegada que hi anava em dedicava el mateix somriure sorneguer mentre em deia: "El Tren d'Olot em va tallar les meves cames i el fuster del poble em va fer aquestes de fusta per anar tirant". Llavors, sense que li demanés, em tornava a explicar aquella mateixa increïble història ...

Text: Jaume Prat Dibuix: Quim Paredes

Els dos amics van arribar a Tebes en pocs minuts, agafats del Fenghuang. En arribar van veure un noi assegut a sobre la roca, que els esperava, era de la seva edat, però més fomit i alt. Havia arribat amb un altre animal de paper que l'hi havia enviat en Xi. Es varen saludar i li van donar les gràcies per venir a ajudar-los.

- Hola. Ens véns a donar un cop de mà? – el noi va assentir.- Com et dius?

- Em dic Peter i vinc des de Glasgow. Carai, tius! fa molta calor aquí. No hi ha ni una ombra.

- No et preocupis –va contestar l'aprenent de mag.

Va clavar un petit pal a terra i, en dient unes paraules, es va convertir en una palmera frondosa, plena de dàtils.

- Oh! -van dir els altres dos.

- Això mola... -va dir en Peter.- I per beure?

Va agafar una mica de sorra i saliva a la mà i, en tornar a dir unes paraules, ho va convertir en una plata. Aleshores va fer una senyal a la palmera i van caure els dàtils que ompliren la plata de menjar i refrescos. Els dos es van sorprendre.

- Apa! No cal que busquem res. Ho tenim tot!

- No siguis tan gandul... que et necessitem per treure terra –va dir en Genís, que tornava a mirar els mapes.

- Però si fa màgia, també la pot treure ell sol – va replicar en Peter.

- Les normes diuen que el treball l'haig de fer en equip i que solament puc fer servir la màgia en coses secundàries – va explicar en Xi.

- Fes aparèixer uns xiclets –va dir l'anglès.

- Sí, home... això no cal – va contestar en Xi.

Es van posar a l'ombra de la palmera a menjar i beure ben tranquils, però ells no sabien que els estaven observant. Era el capatàs de l'explorador, que el va avisar per telèfon, perquè vingués ràpidament. El fi que volia l'explorador era que trobessin el pal de l'antic mag uns altres i ell prendre'ls-hi sense fer feina. Li va donar ordres al capatàs que els vigilés constantment, mentre venia amb avioneta des d'El Caire.

Els nois, un cop van haver descansat i menjat, es van

dirigir cap a la gran roca que havia assenyalat en Genís. La van ben estudiar vorejant-la, no veien res que destaqués. De tant en tant feien un forat a la sorra, sense resultats. Varen tornar a donar la volta fins a cinc vegades i, decebuts, van anar a asseure's a la palmera. Es van posar a comentar l'estructura de la pedra, mentre la miraven. De sobte, en Genís es va aixecar, s'havia adonat que hi havia una esquerda que reproduïa unes corbes com una serp. Van anar-hi corrent i en Genís va dir:

- Descalcem la pedra traient la sorra que hi ha a sota d'aquesta esquerda.

- Ja ho faig jo – va dir en Peter, i es va posar a treure sorra a tota pastilla.

Quan portava mig metre no trobava res, però va dir:

- No ens desanimem, jo continuo.

I ho va fer fins que va arribar a un metre. Allà la sorra començava a ser més dura i va parar. Aleshores en Genís va dir:

- Mira! –assenyalant la roca- aquí hi ha un escrit.

- Ostres! Què deu ser? – en Peter va passar la mà per treure la sorra que mig tapava uns signes.

- Són uns jeroglífics... Ui! Això sí que no ho entenc! – va exclamar en Xi.

- Ni jo – va dir en Genís.

- Jo encara menys. Aquell dia no vaig anar a classe –va dir en Peter.

-Eeeh! Que això no s'ensenyava, home! Ha,ha! –va fer broma en Xi.

En mirar enlaire, en Xi va veure un home que es preparava per tirar-los una xarxa per atrapar-los i, aixecant dos dits de la mà dreta, el va deixar paratitzat quan queia la xarxa per ensarronar-los.

Van sortir espantats del forat i es miraven l'home paratitzat com una estàtua amb la xarxa circular oberta.

- Què ens volia fer, aquest home? –va preguntar en Peter.

- Deu perseguir el mateix que nosaltres –va contestar en Genís.

- No us preocupeu... el faré fora –va dir en Xi.

Va agafar l'animal amb què havia vingut en Peter i el va lligar al canell de la mà de l'home, després va dir unes paraules amb les quals va activar el transportador, elevant l'agressor en direcció al Caire.

- Cap a on va? – va preguntar en Peter.

- L'he enviat perquè el deixi a la punta de la piràmide de Keops!

- Ha,ha,ha... –van riure tots tres.

A la vegada, en Xi va agafar el mòbil i va marcar un codi.

-Ara contactaré amb la tercera persona que necessito, perquè hem de resoldre el que diu el jeroglífic.

Xavier Cassany

Al Pompeu, poc abans de començar l'estiu, vam canviar l'aspecte del mur exterior del nostre pati: múltiples colors donen cada dia la benvinguda als nostres alumnes, les seves famílies, visitants i passejants. Una part del mur va ser decorada pels alumnes d'infantil i primària. Amb motiu del «Clean Up Day europeu», les mestres encarregades de l'àrea de plàstica van organitzar un concurs de dibuix, on es demanava als nens i nenes que representessin la importància de mantenir net el nostre entorn, amb un lema que ens recordés aquest missatge i ens ajudés a conscienciar-nos de la seva importància. El missatge triat fou: «La Terra és el nostre món, cuidem-la» proposat per en Gil de 5è i el disseny del dibuix va ser de la Nora de 6è. Tot els nens i nenes d'educació Infantil i Primària varen participar a pintar aquesta part del mur exterior de l'escola.

L'altra part del mural va ser decorada pels alumnes de secundària. Durant tot el curs vam recordar la figura i l'obra del lingüista i gramàtic català que dona nom al centre: Pompeu Fabra. Aprofitant que se celebraven els 150 anys del seu naixement i els 100 de la publicació de la Gramàtica catalana, el col·legi va participar en la commemoració de l'Any Fabra amb un seguit d'activitats al llarg del curs amb l'objectiu d'implicar tota la comunitat educativa: alumnes, pares i professors. Com a colofó, vam tenir la idea de crear un mural amb la seva figura. Vam demanar la col·laboració de l'artista saltenc Enric Lucas que va realitzar el disseny i es va encarregar de dirigir els alumnes a l'hora de completar el mural i pintar-lo. Els alumnes de secundària hi van participar per torns i van col·laborar a completar l'espai de colors que envolten les lletres de Pompeu Fabra. La part del retrat va córrer a càrrec de la professionalitat de l'artista de Salt que va aconseguir una veritable obra mestra. Va ser una experiència molt engrescadora i divertida, una forma alegre i acolorida d'homenatjar l'escriptor.

El mural ha canviat l'aspecte de l'exterior de la nostra escola. Convidem a tothom a veure'l i a gaudir-lo.

Per a què fer voluntariat a Càritas?

Ja ens queda molt enrere l'estiu, les vacances, els ritmes diferents ... I hem entrat de ple al nou curs. Per a molts de nosaltres, aquest és un moment de tornar a posar ordre al nostre dia a dia i de repensar les nostres activitats ordinàries.

Per què no incloure dintre la nostra programació unes hores de voluntariat? Som conscients que podem fer un bon servei malgrat que tinguem moltes limitacions? Per a què hauríem de fer voluntariat?

Sabem prou bé que a Salt hi ha força famílies i infants que tenen dificultats per tenir una vida que en podríem dir "normal", com que la tenim molts de nosaltres. Probablement són moltes i ben diverses les circumstàncies que les han portat a aquesta situació, però totes arrelen en la manca de respecte pels drets humans, en l'afany de domini per part dels poderosos i en la manca d'interès dels governs per la justícia social.

Cal denunciar les causes de l'exclusió al mateix temps que cal treballar perquè tothom tingui les mateixes oportunitats de viure amb dignitat i progressar en el benestar.

A Càritas Salt hi ha una bona colla de voluntàries i voluntaris que tiren endavant projectes encaminats a acompanyar persones i famílies del nostre poble cap a un futur més esperançador.

En tota l'acció de Càritas hi ha molta diversitat de tasques a fer: suport escolar i activitats educatives amb infants i joves, ensenyament oral del català a persones adultes i nouvingudes, fer companyia a gent gran en si-

**VOLS SER
VOLUNTARI/A?**

Càritas
Diocèsi de Girona
Salt Agrupació de Parròquies
972 242 472
salt@caritasgirona.cat

tuació de solitud, entrega d'aliments, acompanyament a la inserció laboral de joves i adults, rober, cosidor, tasques puntuals, administració, logística, manteniment, acompanyament en accions comunitàries ...

El ventall és ben ample i tots tenim capacitat per a fer un servei o altre, només cal estar disposats a dedicar-hi una mica de temps i ser una persona sensible, responsable, compromesa i interessada en el bé comú. També disposada a treballar en equip i a rebre formació. Per a què fer voluntariat? És la pregunta que ens fèiem al començament. Doncs la resposta és: per a fer un món més just.

Vols fer voluntariat a Càritas Salt? Digue'ns-ho. Truca'ns: 972 24 24 72.

Escriu-nos: salt@caritasgirona.cat

MARIANO TULSÀ S.C.

ELECTRICITAT - LAMPISTERIA - CALEFACCIÓ - AIRE CONDICIONAT - GAS

c/ Santa Afra, 15 - Tel. 972 24 12 47 - 17910 SALT (Girona)

FARMÀCIA BALERI

Carrer Pla de Salt, 15. A 5 min. a peu de l'Espai Gironès.

972 44 10 01 690 06 07 21

farmacia@farmaciabalerisalt.com

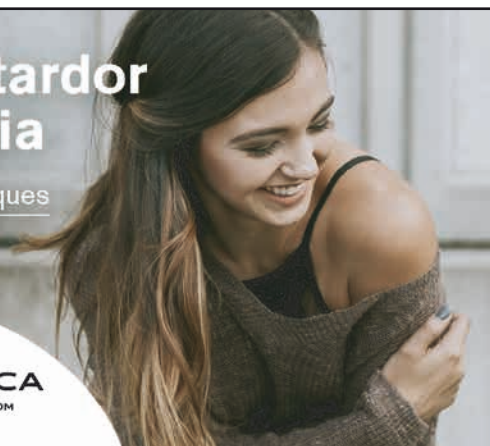
www.farmaciabalerisalt.com

**Pren-te la tardor
amb energia**

Càpsules Multivitamíniques

ALGÊMICA
WWW.ALGÊMICA.COM

Que és vida creixent? És un grup laic dintre de la parròquia, i que es fonamenta en tres principis bàsics: amistat, espiritualitat i apostolat.

Aquest grup va ser creat a França l'any 1952, a París, en una trobada de jubilats, en la qual han tingut a veure en els primers anys amb André d'Humières, Anne Marie Couver, Leon Hamel, amb l'ajuda i orientació espiritual de monsenyor Courbe, en aquell moment bisbe auxiliar de París.

Aquest moviment es troba arrelat en aquests moments a 52 països arreu del món, entre ells Catalunya.

Aquí va ser portat de la mà de Joan Vinyes (locutor de ràdio) i del P. Sobrero S.J. i el setembre de l'any 1984, es va fer a Sarrià (Barcelona), la primera Assemblea de "Vida Creixent"

Pot semblar molt complicat però no ho és gens, som un grup de persones jubilades (homes i dones), que ens reunim un cop al mes i que ens acompanya un mossèn. A Vida Creixent fem com els estudiants, ens reunim de setembre a juny.

Cada any tenim un llibre, amb un temari, que aquest "curs" es titula "PER UNA VIDA CREIXENT", i l'autor és el claretià JOSEP CODINA.

Perquè encara que siguem persones jubilades, podem créixer, a més dels anys, espiritualment, interiorment ..., no cal que ens quedem "estancats", podem aprendre moltes coses.....

El llibre que us he dit que tenim cada any consta de deu apartats, un per cada mes, i així anem treballant durant el "curs".

Tenim un himne i al final de cada estrofa hi ha la frase: "I AQUESTA ALEGRIA NINGÚ NO ENS LA PRENDRÀ", perquè encara que siguem persones grans no hem de perdre mai la il·lusió de viure, aprendre, fer coses noves ...

Ens reunim una tarda al mes i també fem trobades amb altres grups, en fem dues a Santa Elena de Solius, que són de formació, i una trobada diocesana per passar el dia plegats i gaudir de la companyia de persones dels diferents grups.

Aquestes sortides no són obligatòries, evidentment hi va qui vol, però és molt gratificant participar-hi, a Salt som actualment unes 25 persones.

També al final del "curs" fem una trobada conjunta a l'església dels pares Claretians a Girona.

És un espai i un moviment obert a tothom que hi vulgui participar, sense condicions socials, de cultura, salut, etc. Tota persona que ve és ben rebuda.

Per saber els dies de reunió, en la primera que fem i que ve anunciada al full parroquial de Salt, se'ns dona un fulletó en el qual hi ha indicat totes les reunions i sortides.

US HI ESPEREM!

Maria Plana

F R A P L A G U E S

S A N I T A T A M B I E N T A L

DESRRATITZACIÓ

DESINSECTACIÓ

FUSTA

DESPARASITACIÓ

DESINFECCIÓ

Plaça de la Vila,
24 Local 3,
Salt 17190

www.foraplagues.com

9 7 2
4 4 7
2 2 0

DECO JARDÍ LES PLANTES

Empresa familiar amb un tracte personalitzat

Joan i Albert Ventura Vilà

C/ Pau Casals, 39 de Salt

☎ 607 56 18 81 albert@lesplantes.net

www.lesplantes.net

- Feines integrals de jardineria:
- Manteniment
 - Netejar i desbrossar
 - Podar i retallar
 - Gespa artificial
 - Tot tipus de tractaments
 - Servei de renting i lloguer de plantes d'interior

m'agrades
et cuido
t'ajudo

farmàcies
ecoCeutics

C / Major de Salt, 269
T. 972 231 249
farmaciarcas@gmail.com

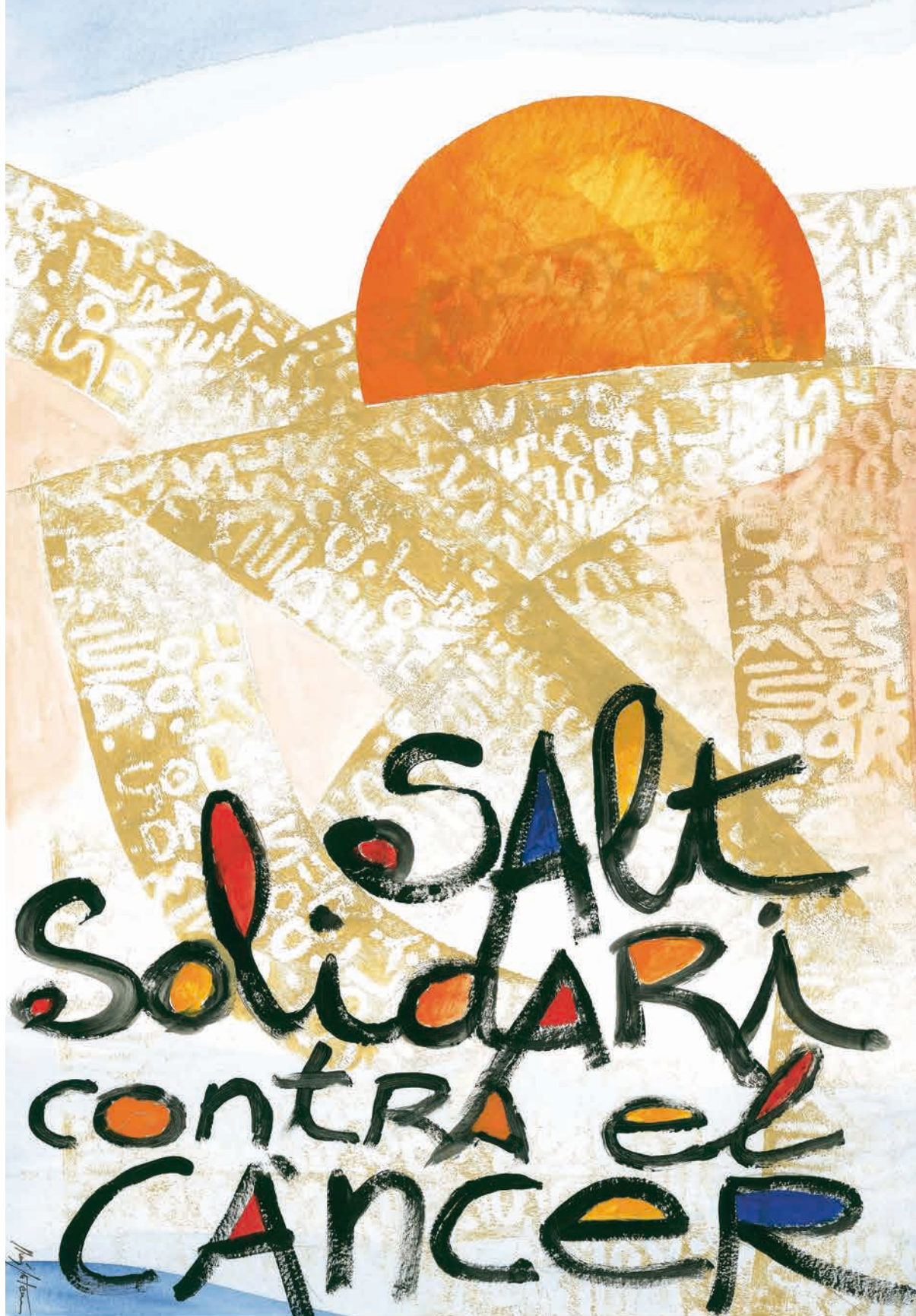
Horari:
de 9h a 13h30
de 16h30 a 20h30

major 298 Salt
canpepsalt@gmail.com
972 663 941

Facebook + Instagram
@canpepsalt

DIUMENGE 20 D'OCTUBRE DE 2019

15a FESTA SOLIDARIA
a benefici de la Fundació Oncolliga Girona

(Lliga Catalana d'Ajuda al Malalt de Càncer - Delegació de Salt)

LLOC: ZONA ESPORTIVA DE SALT - DINAR Pavelló poliesportiu de Salt (Hoquei-Patinatge)

VENDA DE TQUETS L'ESTANC DE SALT - c/ Major, 303 - Tel. 972 230 934
(fins al 16 d'octubre): TEIXITS AGELL - c/ Major, 7 - Tel. 972 231 372
PLACES LIMITADES FUNDACIÓ ONCOLLIGA GIRONA
ENTITATS ESPORTIVES PARTICIPANTS

Preu:
13€ adults
10€ menors.

cuidem les mascotes

Els gossos i gats passen fred?

Quan cauen les temperatures, saber si la nostra mascota passa fred és una de les nostres majors preocupacions. Però com podem saber-ho?, realment senten el fred?, com podem ajudar-los? Resolem tots aquests dubtes.

Els gossos, a més de tenir una capa de greix a la pell que actua com a protector tèrmic, estan coberts per un dens pelatge que els ajuda a estar protegits del fred, la pluja i la neu. No obstant això, el gruix de la capa de greix i la densitat del pèl no és el mateix en totes les races. Per això hi ha gossos més susceptibles a sentir les baixes temperatures que altres.

Races com Beagle, Dogo Argentí, Dobermann o Basset Hounds solen ser més propícies a sentir el fred, ja que la seva capa de greix és molt fina i, a més, tenen pèl curt. No obstant això, el Pastor de Pirineus, Sant Bernat o Husky són races per a les quals les baixes temperatures no suposen cap problema, ja que tenen una capa de greix i un pelatge molt dens. D'aquesta manera, podem entendre per què races com el Gos Esquimal, Alaskan Malamute o el Gos de Groenlàndia passen tantes hores sota la neu sense immutar-se.

Els gats són animals molt sensibles als canvis de temperatura. Per això, no és cridaner que, durant els mesos d'hivern, estiguin a prop de radiadors, xemeneies o estufes a la recerca de calor. Sobretot, això passa en gats que estan acostumats a viure dins de casa.

No obstant això, com succeeix amb els gossos, no tots els mininos pateixen les baixes temperatures de la mateixa manera. Les races com el Levokoy Ucraïnès, Sphynx o el Gat Siamès, que no tenen pèl o gairebé gens, solen necessitar més cures durant l'hivern. En no tenir un gran mantell de pèl que els cobreixi el cos, senten molt els estralls del fred.

Passa el mateix amb les cries i els gats d'edat avançada, igual que els gats malalts. En el cas dels cadells el sistema immunològic no està tan desenvolupat, els mininos més grans ho tenen debilitat i els gats malalts tenen les defenses baixes. Perquè l'hivern no suposi cap tipus de problema

per a ells, protegir-los de les baixes temperatures serà essencial.

Signes de fred a mascotes: tremolors, rigidesa muscular, malaptesa, respiració lenta.

Cures per als mesos de fred

- Una bona alimentació. És la clau perquè els peluts no pateixin els estralls del fred. Si els subministrem una bona alimentació que els proporcioni totes les vitamines i nutrients necessaris, ajudarà que gaudeixin d'una bona salut per fer front al fred.

- Tenir les vacunes al dia els ajudarà que no emmalalteixin com a conseqüència de les baixes temperatures.

- Dormir dins de casa. Sobretot, els dies de més fred. En el cas que no puguin fer-ho, és aconsellable revisar la caseta en la qual dormen per evitar que estigui en mal estat i hi pugui penetrar el fred o la pluja.

- Si la teva mascota és molt fredeluc, pots posar el seu llit prop d'algun radiador (sempre sota la nostra supervisió). També pots posar-la en algun lloc de la casa on entri el sol. A més de ser una font de calor natural, és molt bo per a equilibrar la seva temperatura corporal i font de vitamina D.

- Cobrir la mascota amb un jersei quan surti a passejar, també és una altra opció per combatre les baixes temperatures.

- En els dies de pluja, posa-li un impermeable. Evitarà que es mulli i el fred li calí en els ossos.

- Evita tallar-li el pèl a l'hivern. Com ja hem comentat, el mantell de pèl l'ajuda a mantenir una bona temperatura corporal i aïllar-se del fred.

- Els coixinets solen patir molt en els mesos d'hivern, ja que es ressequen i poden arribar a esquerdar-se. Utilitza una crema protectora.

- La humitat del fred hivern pot repercutir en problemes auditius. Presta molta atenció a les seves orelles, protegint-los de les baixes temperatures.

El veterinari

EQUALDENT

Odontologia avançada

Passeig Països Catalans 116
17190 Salt
Tel. 972 23 11 79
Fax 972 23 39 20
www.equaldent.com

TOTS ELS TRACTAMENTS AL TEU ABAST

L'Elton John s'acomiada dels escenaris amb una gira a escala mundial, amb 300 espectacles arreu del món, abans d'arribar al seu final l'any 2021.

El director de cinema Dexter Fletcher ha aprofitat aquesta ocasió per retre-li un homenatge més que meregut. I ho fa amb un començament enlluernador: Em dic Elton John i sóc alcohòlic. I addicte a la cocaïna. I al sexe. També sóc bulímic i comprador compulsiu.

Així s'autodefineix l'artista. I ho fa vestit de diable. Amb una roba ajustada al cos de color taronja adornada amb grans flames, amb banyes, sabates amb talons de vertigen i amb unes imponents ales vermelles que donen el toc endemoniat al conjunt.

I la més gran de les seves extravagàncies: una gran col·lecció d'ulleres peculiars i atrevides que formen part inseparable del seu look. Diuen que en té 250 mil, que a vegades ha demanat una habitació només per les seves ulleres, que té problemes de sensibilitat de llum. El cas és que ha aconseguit convertir-ho en l'element estrella del seu estilisme.

La mala relació amb el seu pare va marcar el seu món interior i va afectar les seves relacions socials. El director remarca aquest fet amb un abús d'escenes a on apareix una figura infantil evocant el seu passat i cau en una reiteració que alenteix el desenvolupament de la història.

Taron Egerton s'adapta perfectament a l'evolució de l'Elton John. Primer amb pantalons acampanats i camises de colors cridaners i més tard amb perruques, plomes, cristalls Swarovski i fins i tot vestit de jugador de beisbol amb el número 1 (només faltaria!) estampat a l'esquena. I l'escenari s'omple de color, imaginació i excentricitat davant d'un públic disposat a donar-ho tot.

Jamie Bell ens ofereix una interpretació natural, gens forçada. Ell és Bernie Taupin, amic del cantant i lletrista de les seves cançons més populars. El recordareu perquè ell era Billy Elliot, pel·lícula que l'any 2000 fou nominada i guanyadora de premis internacionals.

Des de l'ombra, va ser un personatge clau i necessari per Elton John, amb un caràcter completament oposat al del cantant. Va ser un home estable i discret, amic incondicional i confident d'una gran estrella amb crisis de personalitat i moltes addiccions.

L'Elton John és un home immensament ric, influent i poderós...i estar viu. A més és el productor del film. La seva influència i el seu poder hi són presents i el director no aconsegueix evitar la distorsió en alguns punts de la vida del cantant. El resultat final és, però, una pel·lícula força honesta amb escenes d'una qualitat excepcional.

Com la de la seva actuació al Trobadour. El seu primer concert davant d'un públic nombrós. Puja a l'escenari, s'asseu davant del piano, es mira el públic una estona, toca uns acords, comença la cançó amb una entrada lenta i acompassada per irrompre amb Crocodile Rock Song, fort, potent, embogint els assistents!, i de sobte tot es alenteix i ell i tota la sala levita durant un moment...i l'acció es torna a precipitar en la bogeria musical més remarcable de tot el film.

Núria Heras Colomer

CA L'ANDREU

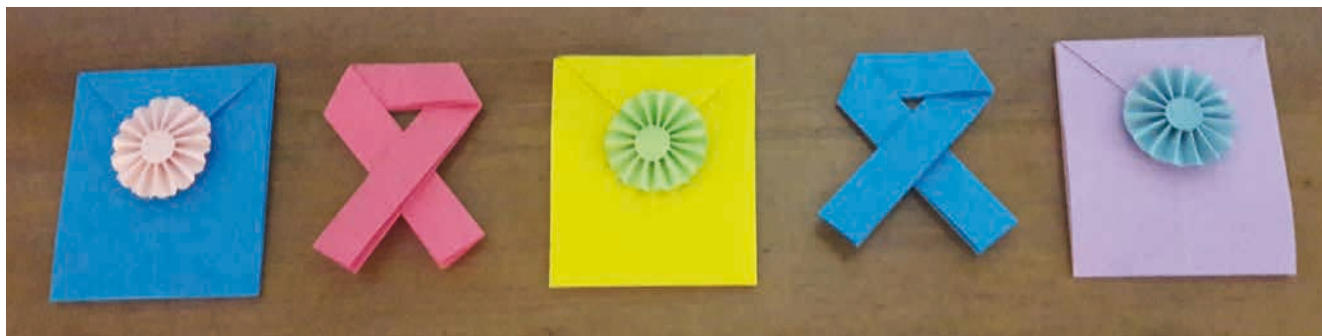
CARNISSERIA i XARCUTERIA

La nova carnisseria
del veïnat!

CARNS · ELABORATS PROPIS · CUINATS
XARCUTERIA I FORMATGES

972 299 815

C/ Major 76 · 17190, Salt

No fa gaire, fent endreça d'andròmines i records d'adolescència, em vaig emocionar al trobar ben plegades i amb acurada cal·ligrafia un munt de notes i poemes escrits per mi mateixa, la meua millor amiga o algun amor primerenc que em retornaren a paradisos enyorats i ara llunyans. Va ser una tarda de dolça melangia gràcies a la troballa d'aquests textos que han perdurat en el temps.

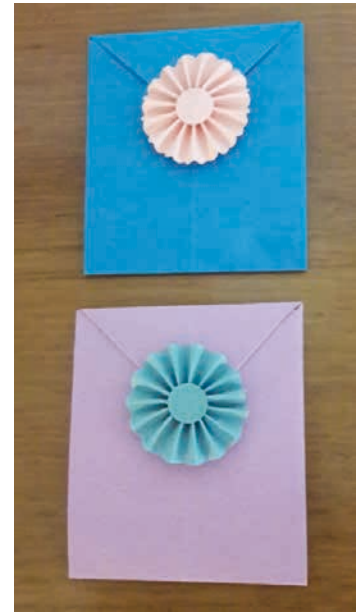
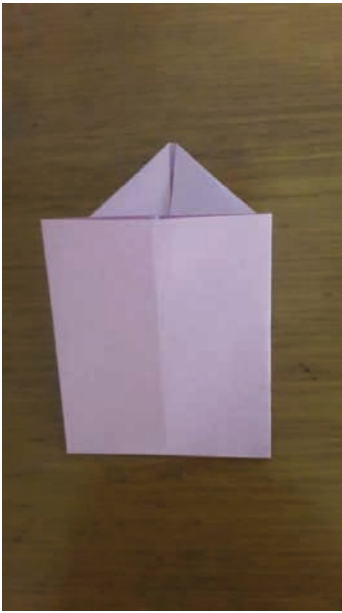
I em vaig adonar que molts infants i joves d'ara, immersos en la febre dels missatges i la immediatesa de les xarxes socials, no gaudiran del plaer de reviure un passat ple de sentiments gràcies a petits escrits gràfics que van configurant la pròpia biografia. Expliqueu-me com trobaran en el núvol virtual aquests retalls de vida que restaran perduts en un tsunami digital d'informació inclassificable.

És per això que us animo a no deixar d'escriure textos de felicitació, d'enumerar sentiments o jugar a fer de poetes, obsequiant-los (en dates destacades o quan us vingui de gust) a la gent estimada en forma de missatges en paper, curosament tancats amb plegats ben originals.

Si observeu les fotos i llegiu les instruccions no tindreu cap dificultat per realitzar els dos plegats que us proposo

- S'escriu el text d'una nota, una carta o bé un poema en un rectangle blanc o de color
- Es doblega el full de paper per la meitat sempre en posició vertical.
- Els dos extrems de la part superior es pleguen fins a la línia del mig formant un triangle que recorda el teulat d'una caseta.

- La part dreta i l'esquerra del paper també es pleguen fins a la línia central marcada a l'inici.
- Es porta la part inferior de la peça fins al punt on comença el triangle i es plega formant com un sobre.
- El triangle superior es desplaça sobre el plegat tancant la nota amb l'ajuda d'un gomet o un element decoratiu. En aquest s'ha realitzat un plegat en forma de ventall a partir d'un estret però allargat paper fins a donar-li la forma d'una petita flor.

- **Per realitzar el plegat en forma de llaç** s'escriu el text en horitzontal en una meitat de full DIN A4.
- Es doblega la part inferior sobre la part superior del paper i es torna a repetir el mateix doblec.
- Es marca el centre de la tira plegada i dues línies inclinades a cada costat tal com es veu en la fotografia.
- La part dreta de la tira es doblega cap endavant mentre que la part esquerra es doblega cap endarrere.
- Es procura fer encavalcar la part inferior sobre el plegat de la part dreta formant el llaç i tancant hermèticament la nota.

És un tipus de plegat molt divertit i original sobretot en aquests moments en que s'han popularitzat les icones dels llaços amb molta carrega simbòlica per reivindicar causes diverses, per exemple el llaç groc que clama per la llibertat dels nostres presos polítics. La meva amiga d'infància sempre diu que érem nenes de poble creatives i una mica fetilleres que ens anticipàvem al futur. Qui ens havia de dir que el nostre plegat preferit en forma de llaç es convertiria en una icona social amb tanta força.

LES BERNARDES

SALT

4 D'OCTUBRE

EL GRUP DE TEATRE "LA CUCA DE LLUM"

Escenificarà: "TRES FARSES RUSSES"

d'Anton Txékhov

DIRECCIÓ: ISIDOR BALASTEGUI - ANNA NEVOT

En només quaranta anys de vida, Anton Txékhov va escriure al voltant de mil contes i peces teatrals. És reconegut com un mestre del relat i un dramaturg revolucionari i encara vigent.

Amb aquests contes que es presentaran, queden reflectides les misèries humanes amb humor i sense jutjar ningú.

Esperem que aquesta sàtira sigui capaç de crear una atmosfera màgica que us faci riure.

REPARTIMENT

Presentador: Josep M. Pla
Narradora: Rosa M. Madrenas

PRIMERA FARSA: "LA INSTITUTRIU"

Mestressa: Anna Nevot
Julia: Maria Coll

SEGONA FARSA: " EL PROMETATGE"

Olga: Montse Cordero
Natàlia: Carme Buxó
Ivan: Pere Puigderrajols

TERCERA FARSA: "UNA CRIATURA INDEFENSA"

Kistunov: Josep M. Busquets
Potxakin: Arnau Morales
Dona: Anna Nevot

Coves, cistells, paneres, cabassos... han esdevingut peces decoratives de cases i comerços, més que no pas objectes destinats als usos que els havien donat en l'origen els cistellers –o sargaires, com també s'anomenen els artesans que els fabriquen. De cistellers, a casa nostra, en queden pocs, i tenen la missió de posar tot el mestratge al servei noble de fer sobreviure un ofici, en competició amb les produccions seriades i a bon preu que ens arriben dels països orientals, molt destres en la confecció d'aquesta artesanian.

Era un ofici ben estès fins no fa gaires decennis, quan el plàstic va estendre's i substituï els preciosos coves i cistells per objectes despersonalitzats que ja feien el fet. En pocs anys van relegar els soferts cistells de tota la vida a un paper secundari, si no van anar a parar a les golfes de les cases.

La veritable meravella de l'ofici és que es fa d'una manera totalment manual. No hi ha cap mena de suport mecànic i l'utilatge es redueix a eines molt rudimentàries. Són les mans de l'artesà que, amb moviments precisos i

repetitius i molta tècnica, van teixint i van donant a l'objecte la forma adient a l'ús que ha de tenir.

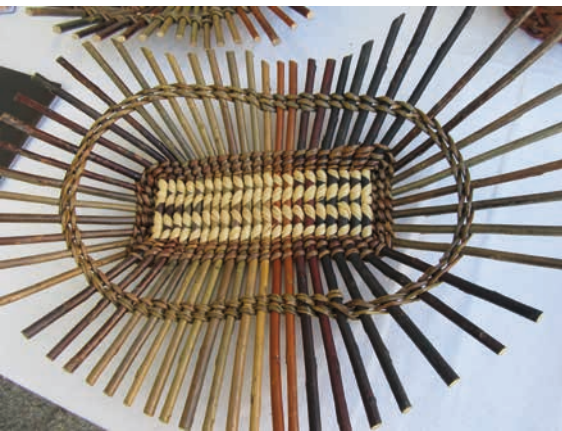
Actualment, la cistelleria també ha despertat l'interès de gent que, trenant vímet i afaïçonant coves i cistells, ha descobert una activitat de lleure que li permet de desenvolupar la creativitat.

A Salt, tenim el goig de celebrar la fira del cistell. Any rere any aquesta tradició esdevé més arrelada, més participativa i més viscuda.

La Fira Internacional del Cistell de Salt és uns dels esdeveniments de referència dels artesans cistellers d'arreu d'Europa, un espai per a la trobada, l'intercanvi de coneixements i el gaudi de l'ofici. Aquesta Fira ha esdevingut un espai de recuperació, coneixement, formació i difusió de l'art cisteller. Cada primer cap de setmana d'octubre, artesans procedents de diferents llocs dels Països Catalans, també cistellers procedents d'altres països europeus com Alemanya, França, Irlanda o el Regne Unit i, fins i tot, d'Amèrica del Sud es reuneixen a la nostra vila, concretament pels carrers del barri vell.

La celebració de la Fira Internacional del Cistell de Salt és un esdeveniment que va més enllà dels valors artesanals i culturals. Darrere la Fira batega una dimensió comunitària que sense cap mena de dubte s'ha convertit en un dels elements que millor expliquen el seu arrelament al nostre municipi i la seva celebració any rere any.

Informació recollida de diferents webs de les xarxes informàtiques.

OBRA NOVA I REFORMES

TREBALLS DE PALETERIA

CONSTRUCCIONS
AURICH

TREBALLEM PER TU
DES DE 1958

C/ Miquel de Palol, 26, Bxs · 17190 Salt (Girona)
Tel. 972 40 13 28 · aurich@aurich.cat

www.construccionsaurich.cat

Una mirada, una fotografia

Quan un s'inicia en la fotografia se sent bé si la foto surt força nítida amb colors prou escaients. Creu que ha quedat bé si es pot identificar a la persona, el lloc, la cosa ... De mica en mica es va prenent cercar quelcom més que una simple imatge bonica i tècnica-ment ben feta, amb quatre normes apreses a més córrer ja queda més que satisfet. Més endavant en vol més i, si pot, es compra una càmera millor pensant que així farà millors fotos, però molts cops una càmera millor, més cara, exigeix saber més de fotografia per poder-la aprofitar del tot. Després, un deixa de banda aprendre més i fruit del fet fotogràfic conformant-se a fer fotos familiars, esdeveniments, de coses sempre boniques i que tinguin implícites un record més a menys emocional.

Quan es pretén fer alguna cosa, com buscar un mica de sentit a allò que fa, un sentit personal, i busques contingut, és evident que la imatge ha de portar i comportar una història, molt millor si el segon actor de la fotografia se n'adona.

És evident que per fer una foto cal el fotògraf, sense ell i la seva mirada no hi hauria res a fer, necessitem un aparell, una càmera que com més coneguem, més propera estigui a nosaltres, més en podem treure, encara que es tinguin diners per a canviar-la cada temporada. Molts companys que tenen la sort de poder-la canviar cada temporada, s'adonen que estan més a gust amb aquella càmera amb la qual han aconseguit una millor comunicació. Per últim hi ha d'haver l'espectador, que dóna sentit a la feina feta i que pot jutjar-la i admirar-la. Demanant disculpes més sinceres a en Tino Soriano, m'he permès copiar alguns petits fragments del seu llibre i la meva gosadia ha arribat a un grau molt gran, ja que m'he atrevit a traduir-los al català, qui vulgui els originals que compri el seu llibre "Ayúdame a mirar", editorial Photo Club, val molt la pena.

Alex Webb

"Fotografia perquè t'agrada. Perquè t'és absolutament necessari fer-ho. Ja que la teva principal recompensa és el procés de fer-ho. Altres circumstàncies, com reconeixements, premis, fama, diners ... arriben a molt pocs i són ben fugissers".

Hi estic totalment d'acord, qui vol només fer fotos per ser reconegut acaba fent quasi sempre la mateixa foto, és amb la que un moment determinat va estar reconegut i aquesta és la sensació que busca, no gaudir del fet fotogràfic.

Bruce Gilden

"Fotografia allò que ets o tal com ets i et sents. Busca allò que tens proper primer i t'ajudarà a conèixer la màquina de què disposes i cercar el sentit del que fas".

Constantine Manos

"Intentar cercar aquelles fotos que van una mica més enllà d'allò que semblen. La imatge ha d'aportar alguna cosa que no hem vist fins al moment i que tal vegada no tornarem a veure.

Sense complicar-te la vida, és important saber mirar més enllà de només el que tens davant dels ulls. Pri-

mer mirar, contemplar, després fer la foto, mai s'ha de tenir pressa, s'ha de fruit i sentir el que estàs fent, dins l'ànima".

Harry Gruyaert

"Sigues tu mateix, no copiïs a ningú.

Diria, mira moltes imatges, pintures, escultures, mira i contempla-les, després fes la teva sense voler copiar, no vulguis ser com tal o qual mestre, sigues un bon aprenent que busca la seva pròpia lliçó".

Martin Parr

"Troba un tema que t'apassioni i fes-ne moltes fotografies a la teva manera i amb elegància, tindràs un gran projecte en potència.

Per possibilitats, fins a cert punt per comoditat, tingues els teus «temes», on et sents còmode, alhora no refusis experimentar i cercar fer imatges fora de la teva zona de confort, t'ajudarà a aprendre i entendre millor la tècnica".

Peter Marlow

“Aprèn a confiar en els teus instints i no pensis en el que els altres pensen. Treballa dur, però frueix d'aquesta teva feina”.

No hi són tots, només és una petita mostra que haver-los llegit abans hi estic totalment d'acord i són bona part de la meua manera de sentir i de veure la fotografia.

Estic segur que encara no ho faig bé, però sí que estic segur que sóc honrat, com a mínim amb mi mateix i amb el possible i desconegut espectador.

Avui tothom té mitjans per tirar fotos, fer-ne ja és una altra cosa. Crec que intento fer-ne, amb els mitjans i possibilitats al meu abast.

Sentiu com l'ànim i l'esperit de goig i el temps no compta.

Pere Quero

CASAL DE JUBILATS I SIMPATIZANTS DE SALT

PROPERES ACTIVITATS AL CASAL FESTA DE LA TARDOR

El diumenge dia 10 DE NOVEMBRE, al Casal:

- A les 2 de la tarda, ARROSSADA POPULAR
 - o Arròs, cuixa de pollastre, postres i begudes
 - o Preu: 15 € pels socis i 18 € pels no socis

CAL APUNTAR-SE ABANS DEL DIA 8 DE NOVEMBRE

- A 2/4 de 7 del vespre, al pati del Casal i organitzat pel Casal i la Petanca:

CASTANYADA POPULAR amb MOSCATELL

TRACTAMENTS AMB PRODUCTES NATURALS

vintinou

PERRUQUERIA

c. Llarg 29 de Salt · 872.21.69.46 · 699.18.50.45

Nota positiva a la nova línia de bus L9

Gairebé un any després de la seva posada en marxa, la nova línia de bus L9 que uneix Salt i la Universitat de Girona (UdG) rep una valoració molt positiva entre els seus usuaris. Concretament li posen una nota de 8,9 i, a l'hora de proposar millores, demanen que s'incrementin les expedicions o, fins i tot, que hi hagi més parades a la UdG. El servei es va posar en marxa el mes de setembre del 2018 a petició dels Ajuntaments de Salt i Girona i la UdG. El Consorci ATM-Girona i la Direcció General de Transports i Mobilitat hi van accedir i, un any després, es demostra la bona acceptació del servei.

Aquestes valoracions i propostes corresponen a una enquesta realitzada per ATM-Girona a 294 persones, la meitat dels usuaris. Entre altres xifres també s'extreu que un 52,7% dels viatgers utilitzen la L9 per motius d'estudi i gairebé la meitat d'ells, fa més de 10 viatges setmanals.

L'ajuntament està satisfet amb el servei que, en el seu moment, ja era posar solució a una demanda històrica del municipi. Aplicant també una reducció del cost de la T-10 en un 60% aproximadament per primera vegada als joves empadronats.

L'abonament, que actualment costa 10,70 €, passarà a valer 4,5 €. Els beneficiaris d'aquesta bonificació són els joves de 16 a 25 anys que estiguin empadronats a Salt i que realitzin a Girona estudis post obligatoris.

Sobre l'origen i el destí de les persones que utilitzen la L9, destaca sobretot, la parada de la Universitat de Girona, situada a la Facultat de Ciències.

A l'hora de fer aportacions per a millorar el servei, per exemple, un 94% dels enquestats opina que seria convenient incrementar la freqüència de l'L9 entre Salt i la Universitat de Girona i que els vehicles passin cada 30 minuts. També demanen que hi hagi més parades a la UdG.

Cal recordar que línia L9 d'autobús uneix directament la vila amb els barris de l'Eixample, Sant Narcís, Santa Eugènia, així com el campus universitari de la UdG. La línia complementa també la connexió de Girona amb l'Hospital Santa Caterina i la zona comercial de l'Espai Gironès.

Salt dona la benvinguda a tots els docents del municipi en l'acte d'inauguració del nou curs escolar.

El 12 de setembre va començar el nou curs escolar i a Salt es va celebrar l'acte d'inauguració del nou curs. Hi va participar més d'un centenar de docents del municipi.

El regidor d'educació a l'Ajuntament de Salt, Fermí Cunill, va donar la benvinguda a tots els directors, directores, mestres, professors i professores i els va desitjar un molt bon curs. També els va recordar el repte que tenen any rere any: *"com a professionals del món educatiu sabeu que un inici de curs escolar representa un nou repte, que es renova cada any i que no seria possible superar sense la vostra implicació i capacitat"*. I va afegir *"Esteu al peu del canó com a professionals del món educatiu i no hem de perdre de vista la vàlua d'aquesta tasca, perquè teniu a les vostres mans, a les vostres aules, l'educació dels nostres infants i joves que és la porta d'entrada a construir un futur millor per la nostra societat, per Salt"*.

Tot seguit, es va dur a terme la ponència 'Saps interpretar les senyes de fum dels teus alumnes?' a càrrec de la psicòloga i terapeuta familiar Àngels Martí.

Com cada any, es va aprofitar l'acte per a fer un reconeixement als mestres i professors que s'han jubilat enguany.

L'acte va finalitzar amb una petita actuació de l'Orquestra de Barri 'El Gegant del Rec'.

L'Ajuntament de Salt disposa d'un Pla municipal de la Gent Gran 2019-2022 que contempla més de 30 accions concretes que tenen per objectiu millorar la qualitat de vida d'aquest col·lectiu.

El document defineix les tres línies estratègiques de les accions a realitzar amb el col·lectiu de gent gran de la ciutat: envelliment actiu, millora de la qualitat de vida i treball en xarxa i cooperació.

L'alcalde ha manifestat que l'objectiu és «vetllar per la qualitat de vida de les persones grans del nostre municipi». «I això vol dir -ha afegit- impulsar accions que els ajudin a tenir cura de la seva salut física i una vida social plena».

La primera línia estratègica, que procura per un envelliment actiu, té per objectiu prevenir l'aïllament social a través del foment d'un rol actiu de la gent gran i promocionant les relacions entre generacions que ajudin a desactivar estereotips.

La segona gran línia estratègica és la millora de la qualitat de vida a través de programes que fomentin la seva autonomia personal i l'accessibilitat i la mobilitat a la ciutat, entre altres propostes.

«Ampliem i millorarem l'atenció a les persones grans dependents i en risc d'exclusió. I alhora, promourem el bon tracte i reduïrem la invisibilitat dels maltractaments que pateixen les persones grans», ha afegit l'alcalde.

La tercera línia estratègica, que fomentarà el treball en xarxa i la cooperació, vol millorar els mecanismes de comunicació i traspàs d'informació entre els diferents agents que intervenen a la comunitat (administracions, entitats tercer sector, entitats privades, associacions, casals, etc.) i realitzen accions vers la gent gran.

El "Pla municipal de la Gent 2019-2022" és un document treballat i consensuat entre el Consorci de Benestar Social Gironès-Salt, el Consell Municipal de la Gent Gran i l'Ajuntament.

GUDAYOL
AUTO TALLER DES DE 1928

AHIR, AVUI, DEMÀ

info@gudayol.com | www.gudayol.com

PLANXA, PINTURA I MECÀNICA
C/ MARE DE DÉU DE LA SALUT, 34, GIRONA
972 232 778

SERVEI OFICIAL I EXPOSICIÓ DE VEHICLES
C/ MERCÈ RODOREDA, 13 i 20, SALT
972 243 749

COTXES NOUS, KM 0,
GERÈNCIA, VEHICLES USATS

Wir leben Autos.

La colla "Va que ja arribem", va pujar al Col du Tourmalet, per la muntanya fins a la Montgie, i després per carretera. A dalt del coll va coincidir amb un campió del Tour, en Perico Delgado.

Des de Zermatt (Suïssa) al peu del Mont Cervino.

Saltencs i saltenques a la diada de l'11 de Setembre.

TARDOR 2019

La Cooperativa del Veïnat

TALLERS

Taller de Relaxació - Judit Caberol - 12 octubre

Degustació de vins - PITEUS - 18 octubre

Taller de Sabons Naturals - Tona Torres - 19 octubre

Havaneres - Duet de la taverna (Pep i Miquel) - per confirmar

Aula de cuina - data per confirmar

DIA DEL JUBILAT

10% DESCOMPTA Si tens més de 65 anys
CADA DILLUNS

PLATS CUINATS | A partir d'OCTUBRE

Vine i fes-te el teu **MENÚ A MIDA** des de 7€

1r + 2n + beguda + postres

Si portes aquest cupó et fem un 10%
de descompte* en els plats.

 @cooperativaveinat

 /cooperativa.delveinat

 lacooperativadelveinat@gmail.com

 C/Major, 78 - 17190 , Salt

Temperatures i pluviometria

Fonts: Gerard Taulé (Salt-XOM)

juliol de 2019

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Míxima	34,7	34,8	35,6	35,5	34,8	35,9	36,6	33,6	29,7	34,4	33,9	33,5	35,3	29,8	32,2
Mínima Parc Monar	21,2	17,8	18,7	17,4	16,9	18,8	21,2	22,8	18,7	17,3	17,7	18,0	18,8	19,0	20,0
Pluja/mm.							lp.	2,2	14,0						1,7

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Míxima	32,2	31,9	31,0	31,0	33,5	33,8	36,9	36,8	36,7	35,6	35,6	26,0	30,0	31,7	32,0	31,1
Mínima Parc Monar	15,8	19,4	16,7	18,0	21,4	19,6	19,6	17,9	19,8	19,6	18,7	20,7	14,6	14,0	18,9	16,8
Pluja/mm.		1,8	0,2									5,2				

Dies de pluja: 7
Màxim en un dia: 14 (mm)

Pluja acumulada: 25,1 (mm)
Temperatura màxima:
36,9° el dia 22 de juliol

Temperatura mínima:
15° el dia 28 de juliol

agost de 2019

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Míxima	33,7	34,4	35,9	36,3	35,8	32,6	34,0	36,0	36,3	34,7	34,6	28,4	29,9	30,4	31,6
Mínima Parc Monar	17,8	15,9	16,9	17,8	17,7	17,6	22,1	17,1	23,1	23,1	18,4	17,7	13,3	15,1	15,4
Pluja/mm.			lp.				lp.	2,1	17,1						

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Míxima	32,0	34,9	34,7	32,1	28,7	32,1	33,1	33,7	34,0	34,5	35,0	26,8	33,5	34,7	35,4	34,5
Mínima Parc Monar	19,1	18,0	18,1	22,1	17,0	11,8	16,4	14,4	15,7	16,2	14,9	18,8	18,0	16,3	17,5	17,1
Pluja/mm.		1,6	0,6								7,2					

Dies de pluja: 7
Màxim en un dia: 17,1 (mm)

Pluja acumulada: 28,6 (mm)
Temperatura màxima:
36,3° el dia 4 i 9 d'agost

Temperatura mínima:
14,2° el dia 21 d'agost

Resum meteorològic

JULIOL - Ha estat el 4t juliol més càlid des de 1999 a Salt, amb 26,6° de mitjana, per darrere de 2006, 27,4°, 2015, 27,3° i 2010, 26,7°. Pel que fa a la precipitació, 28,6 mm, ha estat lleugerament inferior a la mitjana (-15,2 mm). Aquest juliol ha tingut 15 nits tropicals, ha estat el 3r mes amb més nits tropicals des del juliol de 1999, per darrere de l'agost de 2003, 16 dies, i els juliols de 2015 i 2010, 18 nits tropicals.

AGOST - Mes d'agost càlid i molt sec, amb 11,9 mm, és el 3r més sec des de l'any de l'inici de la sèrie, 1999, l'agost més sec des de 2011, aquell 3,8 mm, el segon el 2000 amb 7,8 mm. Hi ha molts dies de 34° a 35°, 9, per tant 16 dies de 34° o més de màxima. Al migdia la calor s'ha fet sentir i les màximes han estat altes, no hem tingut tantes nits tropicals com al juliol, 15, al centre de Girona tampoc, allà amb més illa de calor urbana el nombre de nits tropicals ha estat superior al centre de Salt.

Hem tingut un bimestre, juliol-agost, més càlid de la mitjana, +1,4° d'anomalia el juliol, i +1,0 l'agost. No hi ha hagut fortes onades de calor, les temperatures màximes absolutes dels 2 mesos han voltat els 36-37°, però sovint les temperatures mínimes han estat molt altes, com el dia 10 d'agost, 23,6° de mínima a Salt-plaça Sant Cugat, però 23,1° a Salt-XOM, rècord en aquest observatori de la seva sèrie, que s'inicia el 22 de juliol de 2010. Ha fet força xafogor, accentuada per les mínimes altes, la qual cosa ha provocat la percepció d'un estiu més càlid del que realment ha estat amb les dades a la mà. Ha estat l'estiu més sec des de l'any 2000 (l'estiu 1999 és incomplet, falta el juny) a Salt, amb 54,5 mm, la mitjana és de 148,6 mm. Pel que fa a l'agost és el 3r agost més sec des de 1999, només superat per 2011, 3,8 mm i 2000, 3,6 mm. A Girona porten només 198,5 mm des de l'inici d'any, han tingut el 3r inici, gener-agost més sec des de 1884, a Salt ha plogut més, 215,3 mm, tot i això la sequera és forta.

972 230 679 / 616 648 040

tanegram@msn.com

C/Abat Oliba, 10 Plaça Veïnat, Salt

 Pastisseria Margenat

 PastMargenat

Ingredients:

- 1 conill
- 1 got de vi blanc
- 1 cabeça de alls
- romaní
- pebre blanc
- oli d'oliva
- sal

Elaboració:

En primer lloc aixafeu tots els alls, amb la pela, menys tres que seran pelats. Els fregiu i quan estiguin rossos els reserveu.

En una cassola amb oli fregiu suaument el conill prèviament salpebrat. Quan estigui ben enrossit hi afegiu el vi blanc, el romaní i els alls aixafats, i deixeu-ho coure 45 minuts a foc lent (si fa falta podeu afegir-hi una mica d'aigua).

A part, en un morter, piqueu les ametlles, els 3 alls pelats, el julivert i una mica de sal. Ho poseu damunt del rostit hi ho deixeu reposar una estona abans de servir.

Podeu posar una mica de cibulet per sobre de cada plat, per adornar però també per menjar-ho.

Recepta de la Sra. Carme Vidal Burch
del grup de Les Cuineres de Salt.

un Salt enrere

Testimonis d'un altre temps

Passejant per Salt, encara avui, en algunes cantonades de vells carrers o en muntants d'antics portals, subsisteixen unes curioses pedres de forma arrodonida que continuen veient passar el pas del temps malgrat haver perdut la seva funcionalitat original.

Són els guardacantons, normalment fets amb pedra de Girona (calcària nummulítica) per la seva extraordinària duresa tot i que també se'n poden trobar fets amb marbre, que, abans de posar voreres als carrers, eren estratègicament posats arran de terra, per tal de protegir les parets del frec de les rodes dels vehicles, llavors carros i carruatges.

En la fotografia s'observa un d'aquests guardacantons, preservat en el carrer Lluís Millet del Veïnat que, actualment, ha canviat la seva antiga funció per la de "pipican". Els temps canvien ...

Jaume Prat i Pons Fotografia: Pere Quero

No tant lluny en el temps ...

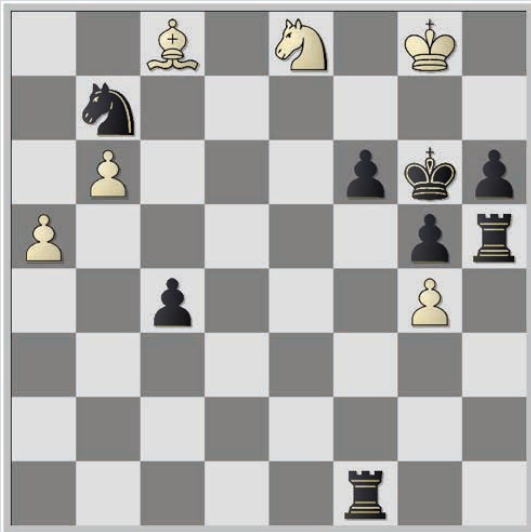
En temps no gaire reculats, moltes cases disposaven d'un rascador de ferro de soles de sabates per treure'n el fang per tal de no embrutar dins la vivenda. Solien estar situats a l'entrada de la porta del carrer o a peu de les escales. En trobareu un en perfecte funcionament al carrer de Baix de Santa Eugènia de Ter.

Ritaj El Garbi	06/06/2019	Wisal El Baghdady	01/07/2019	Anass Zeroual	27/07/2019
Eira Cáceres López	07/06/2019	Lena Torro Meléndez	02/07/2019	Francesc Clot Mangas	29/07/2019
Jasper Zeyu Zhu Ye	10/06/2019	Juan Antonio Ruiz Heredia	04/07/2019	Haider Ali Abbas	30/07/2019
Jankey Sidibe	11/06/2019	Leo De Dios Bermúdez	04/07/2019	Bryan R. Marqués Oliveira	30/07/2019
Adam El Morabit Pélach	11/06/2019	Greta Ayguade Marfil	04/07/2019	Asia Susin Piñol	31/07/2019
Emma Torrentà Urioste	13/06/2019	Ayanna Luisa Scurtu	05/07/2019	Mohamed Danso	02/08/2019
Héctor L. Martín Consuegra	14/06/2019	Alama Diakite	06/07/2019	Nour Haddi	03/08/2019
Nayla Srheir Zannouti	14/06/2019	Elna Cugat Gargallo	06/07/2019	Esraa Boujamaqui	04/08/2019
Amina Conteh Conteh	14/06/2019	Fatima Sawaneh	06/07/2019	Anass Ait Bouali Yakhlef	05/08/2019
Prabhquin Singh	14/06/2019	Daniel Ocaña Mena	07/07/2019	Omou Diao	05/08/2019
Martí Castro Fuentes	15/06/2019	Amira Zaroual	09/07/2019	Daniela Pardo Pérez	05/08/2019
M. Imran Bouiboulkhim El Jebary	16/06/2019	Anibal Navarro Torres	11/07/2019	Arnau Casademont Abadia	06/08/2019
Hafsa Chilah	18/06/2019	Iyad Jaadar	12/07/2019	Nil Palomeras Currius	08/08/2019
Daoud Tajjiou El Imani	18/06/2019	Glory Bomboe	14/07/2019	Eloi Riera Sologastua	09/08/2019
Biyagi Coulibaly	19/06/2019	Jamilato Nhamatjo	15/07/2019	Moussa Cámara	11/08/2019
Israe Dardouri	20/06/2019	Emely Nohelia Elvir Zamora	15/07/2019	Jean Lucas S. Díaz Contreras	11/08/2019
Bachir Torres Sesay	20/06/2019	Yassin Abchrim	15/07/2019	Maimouna Diarrassouba	12/08/2019
Jan Saurina Algans	21/06/2019	Mohamed Badr Boulahya	15/07/2019	Imran Dib	12/08/2019
Aitana Camila Argueta Cruz	23/06/2019	Yassine Babaaly Mjahed	16/07/2019	José David López Fúnez	13/08/2019
Amir Zeroual	24/06/2019	Ali Paloma Melnik	17/07/2019	Amira Essediki	13/08/2019
Firdaws Ben Moula	25/06/2019	Ansam Guendoul	17/07/2019	Liah Kaddoura Flores	13/08/2019
Nidal Bouzyane	25/06/2019	Lina Mirabet Jabbar	19/07/2019	Yasser Barighach Al Gharib	14/08/2019
Fatima Achaliqui Khouri	25/06/2019	Odin Hermes Renard Lázaro	19/07/2019	Adam El Hamiqui	14/08/2019
Halla Akhayad	26/06/2019	Mohamed Amin Bouziane	20/07/2019	Liam Vila Castro	14/08/2019
Abdelhak Bartal Taibi	27/06/2019	Noor Donoso Keskassi	22/07/2019	Firdaous Azghougch Boussakouki	16/08/2019
Gossi Sidibe	28/06/2019	Luca Martín Guerrero	22/07/2019	Halima Konteh Sanneh	16/08/2019
Valentina Gómez Aguilera	29/06/2019	Ousmane Kane	23/07/2019	Naser Alhussin	19/08/2019
Yiqui Zhang	29/06/2019	Magí Rebollo Molist	23/07/2019	Yahya Mchacti	21/08/2019
Ethan Montemayor Bonifaz	30/06/2019	Mieszko Pagoaga Milczarek	24/07/2019	Kristen Anahi Martínez López	23/08/2019
Eric Matías Bilt	01/07/2019	Nour Drissi	25/07/2019	Elbaraa de Dahbi	23/08/2019
Valeria León Celihueta	01/07/2019	Arleen D. Tchapkou Chighane	27/07/2019	Ravnoor Kaur	25/08/2019

Robert Carbó Lloveras		Diego Rodríguez Clavijo		Jacinto Casado Mambrilla	
Aina Álvarez Ríos	17/06/2019	Mónica Alcaraz Sencianes	23/06/2019	Maria del Mar Soler Cáceres	26/07/2019
Juan Manuel Espinar Maqueda		Jordi Puget Porta		David Lima Valero	
Elisabet Ribalta Castillo	21/06/2019	Samanta Boada Muñoz	27/06/2019	Mónica Requena Garcia	26/07/2019
Jesús Guillén Rider		Oscar Mora Pozo		Francisco Javier Morano Díaz	
Tània Gispert Serra	21/06/2019	Regina Guerra Camps	27/06/2019	Ana A. Fuentes Morales	26/07/2109
José Luis Núñez Bonmatí		Joaquim Martínez Garcia		Jesús María Herrera Cejudo	
Silvia Bosch Garcia	21/06/2019	Silvia M. Bernadó Aneas	04/07/2019	Irene Martínez Mata	26/07/2019
Khalid Fegrachi		Carles Diaz Garcia		Eduard Feli Baena	
Siham Oualhadi	21/06/2019	Marta Frigolé Massot	20/07/2019	Thi My Linh Tran	26/07/2019
Oscar Garrido Vigara		Manuel Fraile Pérez		Fernando López González	
Caridad Lara Jiménez	21/06/2019	Zaira Aguilar Hueso	22/07/2109	Lorena Osuna Maqueda	30/07/2019
Borja Fernández Vilchez		Ali Traiwally		José Ferney Muñoz Becerra	
Nora Ferrer Creus	22/06/2019	Calijatu Sanyang Dansira	24/07/2019	Leidy Johana Garcia Loaiza	30/07/2019
				Joan Olivera Ruiz	
				Raquel Jiménez Alarcón	09/08/2019

Gregorio Fernández Mesa, 84 anys	01/05/2019	Angel Carbones Agusti, 64 anys	11/06/2019
Jacinto Cano Garcia, 98 anys	01/05/2019	Jose Luis Barchin Segarra, 60 anys	12/06/2019
Maria Espuña Costa, 92 anys	06/05/2019	Antonia Bague Vilagran, 91 anys	18/06/2019
Miguel Angel Sevillano Parra, 51 anys	06/05/2019	Maria Naspreda Serra, 96 anys	23/06/2019
Teresa Martí Castelló, 89 anys	09/05/2019	Rosa Sole Clara, 88 anys	25/06/2019
Diego Muñoz Aiza, 74 anys	15/05/2019	Joaquim Rafart Massó, 75 anys	25/06/2019
Antonio Fernández Gómez, 66 anys	16/05/2019	Maria González Ramírez, 84 anys	27/06/2019
Mohamed Al Boukri Debdi, 78 anys	16/05/2019	Dolors Tor Francas, 87 anys	01/07/2019
Paco Vilar Mercader, 82 anys	17/05/2019	Isabel Marcos Bernal, 79 anys	01/07/2019
Montserrat Berdaguer Danes, 70 anys	17/05/2019	Lomby Balde, 49 anys	03/07/2019
Pepita Vila Portell, 77 anys	17/05/2019	Joan Sague Espinet, 62 anys	05/07/2019
Mariano Barrera Planas, 84 anys	26/05/2019	Antonio Camara Sánchez, 87 anys	05/07/2019
Artemi Navarro Santaaulalia, 66 anys	26/05/2019	Concha Jaime Jiménez, 88 anys	07/07/2019
Felix Fita Boschdemont, 72 anys	27/05/2019	Conxita Pujol Illa, 98 anys	09/07/2019
Rosa Puig Casteyo, 89 anys	28/05/2019	Maria Simón Pagés, 85 anys	09/07/2019
Carme Casals Ventura, 92 anys	28/05/2019	Carme Soler Badosa, 85 anys	11/07/2019
Emilia Tauler Triola, 95 anys	30/05/2019	Miguel Cullell Burgués, 54 anys	12/07/2019
Enriqueta Baeza Jimenez, 97 anys	01/06/2019	Rufina Alvarado Garrote, 94 anys	12/07/2019
Margarita Guardiola Serra, 72 anys	02/06/2019	Javier Neila Carmona, 47 anys	13/07/2019
Nuri Barrot Faixes, 74 anys	03/06/2019	Kwaku Danso, 50 anys	16/07/2019
Milagros Fernández López, 89 anys	06/06/2019	Maria Botella Capel, 81 anys	19/07/2019
Carmen Casadevall Juventench, 67 anys	07/06/2019	Jesus Sánchez Marcos, 92 anys	26/07/2019
Maria Oliveras Capell, 96 anys	09/06/2019		

Escacs

Juguen blanques i fan mata amb 3 moviments.

Sudoku

8								4
9			2		1			
7	4							9
					4	1		
	5			9		7		
		3			2			8
			4					
	9			5		3		
			6	1				

8	2	5	9	1	7	3	6	4
9	3	6	5	2	4	1	8	7
7	4	1	8	6	3	5	2	9
6	7	9	3	8	2	4	1	5
2	5	8	1	4	9	6	7	3
4	1	3	7	5	6	2	9	8
3	6	2	4	9	8	7	5	1
1	9	4	2	7	5	8	3	6
5	8	7	6	3	1	9	4	2

1.- Af5 + Tx5
2.- Cg7 Th1
3.- Gxf5++

Solució

Sopa de lletres

pera	pruna	taronja	codony
poma	nespra	mandarina	kiwi
cirera	magrana	llimona	pinya
albercoc	maduixa	alvocat	

q	b	t	v	c	y	n	o	d	o	c	o	f	a	j
i	z	a	a	e	n	w	p	x	m	t	i	n	y	i
r	q	r	n	e	m	f	r	z	o	b	o	w	l	g
c	j	o	i	u	x	v	u	h	a	m	c	t	i	l
e	n	n	r	m	z	i	n	o	i	u	v	y	q	k
d	b	j	a	m	s	p	a	l	a	r	p	s	e	n
p	v	a	d	x	n	c	l	q	f	z	y	h	m	y
o	x	r	n	o	k	h	c	g	u	b	p	a	c	j
m	z	w	a	e	c	o	n	d	i	a	d	i	a	f
a	s	v	m	a	c	z	u	c	l	u	r	y	n	l
h	k	b	x	r	j	g	a	v	i	e	s	k	a	c
v	z	o	e	w	r	y	o	x	r	h	f	r	r	u
i	b	b	b	k	n	c	a	a	v	q	e	r	g	u
t	l	a	d	i	a	y	f	h	e	p	g	p	a	l
a	v	s	p	t	g	k	m	w	h	e	f	r	m	z

FARMÀCIES de guàrdia: mes d'OCTUBRE

MIGUELEZ, Major, 20 - 972230568 **Dies: 4 - 16 - 28**

ESCATLLAR, Guillerries, 60 - 972230103 **Dies: 8 - 20 - 29**

JUBERO, Major, 157 - 972233518 **Dies: 5 - 9 - 17**

BALERI, Pla de Salt, 15 - 972441001 **Dies: 10 - 22**

DOMENECH, Llevadores, 7-9 - 972439935 **Dies: 24**

MORENETA, Moreneta, 39 - 972607237 **Dies: 2 - 14 - 26**

PLAÇA DELS PEIXOS, Esteve Vila, 1 - 972978376 **Dies: 3 - 13 - 25**

NIETO, Àngel Guimerà, 75 - 972233645 **Dies: 12 - 18 - 30**

ORDIS, Pg. Països Catalans, 71 - 972237704 **Dies: 7 - 19 - 31**

MUÑOZ, Pg. Països Catalans, 145 - 972243412 **Dies: 21**

ROCAS, Major, 269 - 972231249 **Dies: 1 - 15 - 27**

NOGUERA, Pg. M. de Camps, 20 - 972232578 **Dies: 6 - 11 - 23**

LA MIRADA INSÒLITA

Quis Matem

2 - Girona, la catedral del riu

